

6. Yılımızı Tamamladık “elhamdülillah”

Altı yıl önce Bismillah dedik ve yola çıktık. Eğitimimizdeki aksaklıkları yetkililere hatırlatmak için vurgu yaptık. Eğitimcilerimizin yanında olmaya hep devam ettik. Toplumun dünya ve ahiret saadetine vesile olacak tebliğimizi yaptık ve yapmaya da devam ediyoruz. İlhamımızı her zamanki gibi Kuran’dan aldık. “İçinizden bir topluluk bulunsun. O topluluk insanları hayra davet etsin. Marufu (iyiliği) emretsinler. Kötülüklerden men etsinler. İşte bunlar felaha, kurtuluşa erenlerdir.” (Âl-i İmran sûresi 104.)

Bu sayımızda Milli Eğitimin kıblesini sorguladık. Okullarda kıyafetin serbest edildiği dönemde başörtüsü yasağın devam ettiği bir gerçektir. Göz yummakla serbest yapmak aynı değildi. İnsan haklarını hatırlattık. Çocukları anlamaya çalışmak; kendimizi çocuklarımızın yerine koymaya vurgu yapıldı. Anadolu Gençlik Derneği Genel Başkanı Okullarda ibadeti ve gençliği anlattı. Çeşitli derslerin müfredatını ve öze uygun olmasını işledik. Kitaplardaki aksaklıkları aktardık.

Milli Eğitimin Milli olmasını dile getirdik. Besmelesiz eğitimden hayır gelmez dedik. Eğitimde doğru istikamette olmanın gerekliliği aktarıldı. Doğruları eğip bükmeden, sadece Allah’ın rızasını düşünerek, acaba birileri kızar mı? demeden doğruları haykırdık. Şuur Eğitiminde okulu ele aldık. Öğretmen dedik, İslam tarihinde şehit edilen öğretmenlerimizi; Biru maune olayını hatırlattık. Dünya üzerinde ezanın etkisini ve davetini inceleyen makaleyi tercüme ile sunduk. Müslüman bilim adamlarını gençliğimize aktarmanın önemine vurgu yaptık. Her okuyucu için kendini ilgilendiren ana bölümlerin olmasına dikkat ettik.

Tarih tekerrürdür. Bir imtihan içindeyiz. Haktan yana olmak veya olmamak konusunda hep sınavdayız.

Dergimizin her safhasında hizmeti bulunan tüm emeği geçenlere teşekkür ediyoruz. Onların sırf Allah rızasını arzularak nasıl fedakarca dünya için bedel beklemeden çalıştıklarına şahidiz. Rabbimiz de şahittir. Yedinci yılda yeni sayılarımızda görüşmek dileği ile.

SAHİBİ
ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
Genel Başkan İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR
Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU
Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN
Dr. Nuh SAVAŞ
Mustafa AYDIN
Şaban CENGİZ
Mecit DÖNMEZBİLEK
Müslim ENGİN
Mustafa ALKAN
Abdurrahman ERBAŞ

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Selim ATLIHAN

GRAFİK TASARIM
KARAME TE TANITIM TASARIM
Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
15 Aralık 2012

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

İçindekiler

Yalanlarla Kirletilen Beyinler ve İfsad Edilen Nesiller	5
Din(i)Dar Nesil İçin İlk Ders Zeus İkinci Ders Aşk Mektubu	9
Ben Kimim?	13
Din Kültürü Ders Kitapları Hangi Dini Anlatıyor?	15
Eğitim – Öğretim Uğruna Şehit Olan 69 Öğretmen (Bi'r-i Ma'ûne Faciası)	17
İlimlerin Kurucusu Müslümanlardır	20
Yabancı Dil mi? Yabancılaşmak mı?	24
Okullarda İbadet ve Gençlik Üzerine	26
Eğitimde Toplam Kalite Yönetimi	32
Çocuklarımızı Ne Kadar Anlıyoruz?	35
Milli Eğitimin Kiblesi Varsa Neresidir?	38
Bilmeyip de BİLDİĞİNİ SANAN Hastalar (Ateistler)	41
Amerika'yı Yeniden Keşfetmeye Gerek Yok	43
İKS Sorun mu Çözer Yoksa Kendisi mi Sorun?	47
Eğitimimizin Nasılları	50
Sözün Gücü	51
Ezan Sesi: İbadete Çağrı Konusunda Mülahazalar	52
Hayat İman ve Cihaddır	56
Belayı ve Azabı Çağırان Günahlar	58

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Milli Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Milli Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar.

Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

Yalanlarla Kirletilen Beyinler ve İfsad Edilen Nesiller

05

İsmail Hakkı AKKİRAZ

Ben Kimim?

13

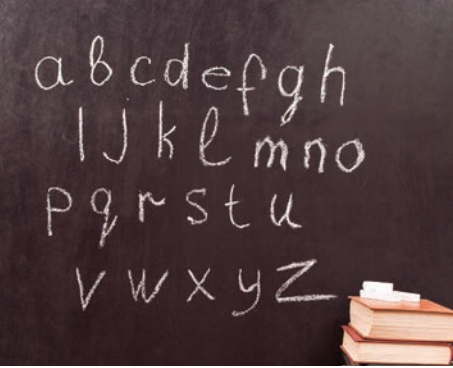
Esmâ TUNÇ

İlimlerin Kurucusu Müslümanlardır

20

Şakir TARIM

Yabancı Dil Mi? Yabancılaşmak Mı?

25

Zeynep MOLLAOĞLU

Okullarda İbadet ve Gençlik Üzerine

26

Salih TURHAN

Çocuklarımızı Ne Kadar Anlıyoruz?

35

Durmuş KOÇ

Milli Eğitimin Kiblesi Varsa Neresidir?

38

Mustafa AYDIN

Amerika'yı Yeniden Keşfetmeye Gerek Yok

43

Hüseyin ÇAPUT

İKS Sorun mu Çözer Yoksa Kendisi mi Sorun?

47

İbrahim DEMİRKAN

Ezan Sesi

52

İbrahim PÜR

İsmail Hakkı **AKKİRAZ** / ÖĞ-DER Genel Başkanı

Bismillahirrahmanirrahim
 Âlemlerin Rabbi, iki cihan saade-
 timiz için bizlere İslam'ı ihsan eden,
 Allah(c.c)'a hamd, muallimimiz, liderimiz,
 Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa
 (s.a.v)'ye salât ve selam ol-
 sun.

Biz Müslü-
 man bir
 toplu-

muz. Konularımızı konuşurken veya yapaca-
 ğımız değerlendirmelerde kendi bilgi kaynak-
 larımıza itibar etmek durumundayız. İnsanlık
 tarihi boyunca yaşanan mücadelelerin bir
 HAK-BATIL mücadelesi olduğu gerçeğini unu-
 tamayız. Bu gerçeği unutursak ve
 olayları kendi bilgi kay-
 naklarımıza göre
 değerlendirmez-
 sek doğru
 sonuç-
 lar

YALANLARLA KİRLETİLEN BEYİNLER VE İFSAD EDİLEN NESİLLER

elde edemeyiz.

Tarih boyunca Batılılar İslam'a ve Müslüman-
 lara karşı on dokuz (19) haçlı savaşı düzenle-
 mişlerdir. Bu savaşların sebebi, kendilerince
 meşru kabul edilen Hristiyan ve Yahudi din
 adamlarının kehanetleridir. Bir MESİH inancı
 istikametinde siyaset belirliyor ve bu siyasetin
 gereği olarak da her türlü eylem planlarını ha-
 zırlayıp bu planları uyguluyorlar.

Rönesans ile birlikte Irkçı Emperyalizmin
 etkisine giren Avrupa Batıcılık diye tanımla-
 nan bu yeni durumunu İslam coğrafyasına da
 taşımak istiyordu. Batı yanlısı aydınların da

çabalarıyla 1839 yılında ilan edilen Tanzimat
 Fermanı'yla Osmanlı'nın vücuduna bu Batıcılık
 mikrobi zerk edilmiştir. Bu tarihten sora Os-
 manlı "Hasta Adam" olarak ilan edilmiştir. Bu
 süreç 1 Kasım 1922 tarihinde Osmanlı'nın yı-
 kılışıyla son bulmuştur. Bu tarihten sonra yeni
 bir sayfa açılmış, 24 Temmuz 1923 tarihinde
 Lozan Antlaşması imzalanmıştır. Bu antlaşmay-
 la birlikte yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti
 Devleti temelden Batı'ya bağlı hale getirilmiştir.
 Burada Lozan Müzakerelerine İnönü'nün mü-
 şaviri sıfatıyla katılan Mısır Baş Haham'ı Hayım
 Nahum'un oynadığı rolü bilmemiz günümüz
 olaylarını doğru okumamız açısından önemli-

Mısır Baş Hahamı Hayım Nahum

dir.

Hayım Nahum Lozan'ın gizli mimarıdır. Nahum, Fransız Başbakanı Klamenso, İngiliz Başbakanı Lord Curzon ile görüşmüş ve onları geçici olarak Lozan'ı imzalamaya razı etmiştir. Çünkü İrkçı Emperyalizm bu antlaşma ile hedeflerinden sapmamış, bilakis Sevr'in uygulanması için yeni bir zemin kazanmıştır. ABD'nin hiçbir şart altında Lozan'ı imzalamamış olması bundandır. Lozan Antlaşması'nın ne manaya geldiğini bizzat Lord Curzon'un ağzından dinleyelim: "İşte asıl bu antlaşmadan sonra Türkler bir daha eski güç ve heybetlerine kavuşamayacaklardır. Zira biz onları, maneviyat ve ruh cephelelerinden öldürmüş bulunuyoruz." Onlar biliyorlardı ki İslam'a bağlı bir Türkiye her zaman Batı karşısında güç olmaya devam edecektir. Yine bu gerçeği Lord Curzon'un şu sözleri teyit etmektedir. "Gerçek şu ki bu kitap (Kur'an) Doğu ülkelerinde var oldukça, bizim oralarda

tutunmamız imkânsızdır." Batı her zaman arzuladığı dünyayı kurmanın önünde en büyük engel olarak İslam'ı görmüştür ve görmeye de devam etmektedir.

Batılılar savaşla yapamadıklarını masa başında ve siyasetle yapmaya karar vermişlerdir. Lozan Antlaşması'yla birlikte kazanılan bu mola süresince Hayım Nahum doktrini yürütülerek Türkiye yumuşak lokma yapıp parçalanıp yutulacak ve Büyük İsrail'e vilayet yapılacaktır. Böylece İstiklal Savaşı'ndaki gibi ağır kayıplar verilmeden hedefe sanal işgalle varılmış olacaktır. Nahum Doktrinine göre Türkiye'yi Yumuşak lokma yapmak için gerçekleştirilmek istenen 7 hedef şudur:

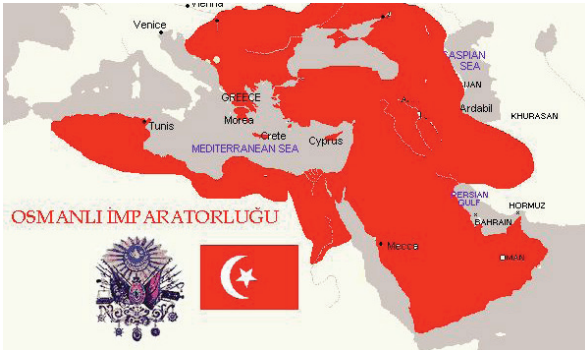
- Türkiye insanının aç bırakılması,
- Türkiye insanının işsiz bırakılması,
- Türkiye'nin borca esir edilmesi,
- Halkın dininden ve inancından uzaklaştırılması,
- Türkiye'nin bölünmesi,
- Bölünüp parçalanıp yumuşak lokma yapılması,
- Bu lokmaların İsrail'e vilayet yapılması

Tanzimat'tan günümüze ülkemizde yürütülen icraatlara baktığımızda bu planın kesin etkisini görmekteyiz.

Lozan'ı Türkiye adına imzalayan İnönü'nün hatıratlarında Harf Devrimi ile ilgili sarf ettiği şu sözler yukarıda zikredilen hususların en kuvvetli delilidir: "...Devrimin temel gayelerinden biri yeni nesillere geçmişin kapılarını kapamak, Arap-İslam dünyası ile bağları koparmak ve dinin toplum üzerindeki etkisini zayıflatmaktır... Yeni nesiller, eski yazıyı öğrenemeyecekler, yeni yazı ile çıkan eserleri de biz denetleyeceğiz... Din eserleri eski yazıyla yazılmış olduğundan okunmayacak, dinin toplum üzerindeki etkisi azalacaktır." (İnönü, Hatıralar C.II s 223)

NASIL İFSAD EDİLİYORUZ?

Bu plan gereğince beyinler yalanlarla kirlenilmekte, nesiller hurafeler ve kehanetlerle ifsat edilmektedir. Bu ifsat çalışmaları dört koldan yapılmaktadır. Bunlar: 1- Fikir kirlenmesi, İslam ve mefhumlarının unutturulması ve ifsat için yeni mefhumların üretilmesi. 2- Terör, savaş, fitne ve kargaşa çıkarmak yoluyla toplumun çökertilmesi. 3- Faiz ve haksız kazanca dayalı iktisadi ve ekonomik düzen yoluyla milletlerin borca esir edilerek köleleştirilmesi. 4- İşbirlikçi medya, sermaye ve siyaset yoluyla ülkelerin küresel sermayenin yenedünya düzeninin müstemlekesi haline getirilmesi çalışmalarıdır.

Bütün bunlar yukarıda zikrettiğimiz Hayım Nahum Doktrini çerçevesinde yapılmaktadır. Çünkü ırkçı emperyalizm ve Hristiyan Batı'nın hedeflerine ulaşması ancak bu planın yürütülmesine bağlıdır. Lozan Antlaşması imzalanırken garantiye alınan husus bu planın yürütülmesi olmuştur. Türkiye bir bütün olarak İslam ve müktesebatından koparılmış Batı'ya ve Batı'nın müktesebatına bağlanmıştır. Osmanlıca yani Türkçe ilim ve eğitim dili olmaktan çıkarılmış Latince ilim ve eğitim dili olarak kabul edilmiştir. Latince'nin bütün dünyada ve ülkemizde ilim ve eğitim dili olarak kabul edilmesi Avrupa'dan İslam'ın izlerinin silinmesi, İslam âleminin de Kur'an ve Sünnet yolundan uzaklaştırılması içindir. "Batı medeniyeti üstün ve galip medeniyettir." fikri bunun için üretilmiştir. Bu fikrin hiçbir ilmi değeri yoktur.

Avrupa'nın karanlık çağları 5. yüzyıldan itibaren başlar. 711 yılında Tarık bin Ziyad'ın Cebelitarık Boğazı'nı geçerek İspanya kıyı-

larına adımını atmasına kadar devam eder. Emeviler, Vizigotların egemenliğindeki İber Yarımadası'nda toprağı sulama tekniğinin unutulduğunu görürler. Pirinç bir Müslüman hediyesi olarak Avrupalı halkın kursağından Endülüslü yıllarda inmeye başlar. Endülüste Müslümanların varlığı 711 den 1492 yılına kadar devam etmiştir. Tam 788 yıl İspanya'da kalmışlardır. Avrupa onlar sayesinde ilim ve fenle tanışmıştır.

Ortaçağ'da Batılılara en meşhur haritaları Müslümanlar çizmiştir. Müslümanların medarı iftihar olan El-İdris'inin (1100-1166) Sicilya Kralı II. Roger için yapmış olduğu gümüş dünya haritası bunun en canlı örneklerinden birisidir.

Sicilya'ya Müslümanlar 827 senesinde ayakbastılar ve 902 yılında tamamına hâkim oldular. Sicilya 250 sene siyasi, 500 sene de kültürel olarak Müslüman hâkimiyetinde kalmıştır. Sicilya Müslümanları, Barbar Batı'ya İslam Medeniyetinin birikimini sunmanın yanında zirai ve endüstriyel teknikleri de getirmişler, sulama kanalları pamuk üretimi, şeker kamışı, pirinç, portakal, ipek böceği yetiştiriciliği, tekstil sanayi, sırlı seramik yapımını öğretmişlerdir. Batı'yı terbiye eden Müslümanlar olmuştur. Batılıların bugün bu gerçeği gizliyor olmaları durumu değiştirmez.

Bizim evlatlarımıza okul kitaplarında dünyanın en meşhur gezginleri ve gemicileri ve kaptanları olarak Kristof Kolomb, Macellan, Vasko de Gama, Bartholomew Diaz ve benzerleri sunulmaktadır. Sanki bunlardan başka dünyada o dönemlerde başka bir gezgin ve gemici kaptanı yoktur. Hâlbuki bu gerçek değildir.

Dünyanın en uzun mesafe kat etmiş gezgini ünvanlı İbni Batuta, Hindistan'da akıl almaz maceralara atılmış Seydi Ali Reis, haritalarını uzaydan bakan bir gözle yapmayı nasıl başardığı hala anlaşılmayan Piri Reis, 1421 yılında Zenge Ho (Çinli Moğol asıllı Müslüman kâşif) doğudan batıya doğru muazzam boyuttaki gemilerle (ki Kristof Kolomb'un gemileri bu gemiler karşısında maket gibi kalıyordu) gerçekleştirdiği büyük keşif yolculuğunu neden okul

kitaplarımız yazmıyor. Çocuklarımızdan bunlar niçin gizleniyor?

Bugünkü Batı Medeniyetinin kökleri eski Roma'ya, eski Roma, eski Yunan'a, eski Yunan da eski Mısır'a, eski Mısır da Firavun'lara dayanmaktadır. Yunan mucizesi diye bilinen medeniyeti kuranlar bildiğimiz Yunanlılar değil, siyah derili Afrikalılar yani Mısırlılar ve Fenikeliler olmuştur.

Rönesans "Yeniden doğuş" bir aydınlanma hareketi olarak takdim edilir. Gerçekte Rönesans Avrupa'nın en karanlık çağıdır. Ancak bizim okul kitaplarımızda bu mesele abartılı bir şekilde sanki insanlığın karanlıktan aydınlığa ulaştığı en mükemmel olay olarak yansıtılır. Rönesans'ın önemli liderlerinden Martin Luther'in modern şeytan hurafesinin Avrupa kültürüne girmesini sağlayan biri olması önemlidir. Bundandır ki Rönesans önderlerinin en büyük mücadelesi İbn Sina ile olmuştur. Akranları arasında "Son büyücü" olarak tanınan ilahiyatçı ve simyacı Isaac Newton nasıl oluyor da bizim nesillerimize mahir bir kimyacı olarak aktarıyor.

Kopernik ve Galile'nin gezegenlerin hareketleri ile ilgili teorilerini Nasirüddin Tusi'nin 13. Yüzyıldaki Meraga'da yaptığı buluşuna dayandırdıklarını niçin görmezlikten geliyoruz.

Hıristiyan dünyasının Sindirella, Kırmızı Başlıklı Kız, Pamuk Prenses, Yedi Cüceler, Grimm Kardeşler gibi büyücülük ve şeytanlık kokan masallarını gençlerimizin saf ve temiz dimağlarına 100 temel eserle beraber niçin şırınga ediyoruz. Bizim tarihimizde çocuklarımıza aktaracağımız hikâyelerimiz, kahramanlarımız yok mudur?

ÇÖZÜM BATI'DA DEĞİL KUR'AN'DADIR

Bu kâinatı Allah yaratmıştır. Durum böyleyken bu gerçek gizleniyor ve Darwin'in ifsat merkezli evrenin bir yaratma sonucu değil, bir evrim sonunda olduğu teorisi gerçekmiş gibi kabul edilerek beyinlerimize kazınmaya çalışılıyor.

Bu Allah'ın varlığına inanmayan, Kuran'a ve Hz. Muhammed (s.a.v)'e itibar etmeyenlerin içine düştükleri zavallılıktır, acizliktir.

Bu örnekler gösteriyor ki oynanan oyun büyüktür. Bu oyunu millet olarak görmemiz gerekir. Bir millet batının uydurduğu hurafeler ve icat ettikleri yalanlarla ifsat edilerek tarih sahnesinden silinmek isteniyor. Bu millet İslam'dan hangi zararları gördü ki onları İslam'dan uzaklaştırıyor ve Batı'nın kucığına terk ediyoruz?

Materyalist ve ateist Batı'nın bilim adamlarının Kuran'a önyargılı biçimde yaklaşmalarının Onu bilimsel bulmamalarının hiçbir değeri yoktur. Bu Allah'ın varlığına inanmayan, Kuran'a ve Hz. Muhammed (s.a.v)'e itibar etmeyenlerin içine düştükleri zavallılıktır, acizliktir. Bir Müslüman'ın bu görüşlere iltifat etmesi de düşünülemez. Kur'an insanları karanlıktan aydınlığa taşıyan tek kitaptır. Rabbimiz buyuruyor: "Elif, Lam, Ra. (Bu Kur'an), Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yani her şeye galip (ve) övgüye layık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır." (İbrahim: 1)

Kur'an, dünyada adil bir nizam kurmak gibi bir görevi de yüklenmiş olan müminlere, siyasi şuur verir. Dünyada etkin güç odaklarını tarif eder. Müslümanlara kimin düşmanlık besleyeceğini bildirir. Dünyadaki bozgunculuğun ardında kimlerin var olduğunu açıklar. Kuran bu bilgileri, müminlere "rehberlik" etmek için vermektedir. Yalanlarla kirletilen beyinler ancak Kur'an'la temizlenir.

Önde yürüyen bayrağı "Önce Ahlak ve Maneviyat" olan Milli Görüş bu milletin tek kurtuluş ilacıdır. Batının hurafeleriyle ifsat edilen nesiller ancak Milli Görüş ile ıslah edilir vesselam.

Din(i)Dar Nesil İçin İlk Ders Zeus İkinci Ders Aşk Mektubu

Halil İbrahim KABAK / Eğitimci - Yazar

Eğitim sisteminde Kur'an-ı Kerim, Peygamberimiz'in hayatı ve Temel Dini Bilgiler derslerinin seçmeli ders olarak konulması, İmam Hatip Liselerinin sayılarının artırılıp orta kısımlarının yeniden açılması gibi yetersiz de olsa bazı olumlu gelişmeler olmuştur. Yetersiz diyorum zira az çok Kur'an eğitimi veren ve alan herkes bilir ki haftada sadece bir günde kırkar dakikalık iki ders saatinde ders verilip ondan sonra bir hafta ara verilerek kâmil manada Kur'an eğitimi verilmesi mümkün değildir. Onun için biz buna "hiç yoktan iyi" diyoruz.

Sisteme genel bir bakış yaptığımızda bu "hiç yoktan iyi" gelişmelere rağmen muhteva itibariyle hiçbir gelişme olmadığı, Talim ve Terbiyenin kıblesinde bir değişikliğe gidilmediği, Mili Eğitim siyasetimize hala Batıcılığın hâkim olduğu, AB kıstasları istikametinde Batılıların istediği gibi bir nesil yetiştirme hedefinden dönülmediği görülecektir. Okul kitaplarında "Bu

kâinatı kim yarattı?" sorusunun cevabı yoktur.

Bu iddialarımızın doğruluğunu teyit edecek müşahhas örnekler mevcuttur. Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi ders kitaplarındaki çarpıklık ve yanlışlıkları daha önce Milli Şuur dergimizde iki ayrı makale olarak yazmıştım. Dolayısıyla bunlardan tekrar bahsedecek değilim. Çarpıklık ve yanlışlıklar bütün ders kitaplarını adeta kuşatmış bulunmaktadır. Bunlardan birincisi; 2012-2013 Öğretim yılı için okulların açıldığı ilk hafta dağıtılan "İlköğretim Türkçe 8 Ders kitabı ve İlköğretim Türkçe 8 Çalışma" kitabından arz edeceğim örneklerdir.

İlköğretim Türkçe 8 Ders

kitabının ilk konusu “Meraklı Pandora ve Konaşan Sandık” Bu parçada anlatılan olay ise bir Yunan mitolojisi... Epimetheus ile karısı Pandora’nın hikâyesi anlatılmakta. “Günlerden bir gün Pandorayla Epimetheus yine sevinç içerisinde dans edip oyun oynarken Haber Tanrısı Hermes’i gördüler. Hermes tanrıların, özellikle de Tanrılar Tanrısı Zeus’un habercisiydi....” diye devam ediyor.

Şu ifadelere bakınız! Hepsi şirk (Allah’a ortaklar koşma) ve hepsi küfür (inkârcılık) olay bununla bitmiyor. İlköğretim Türkçe 8 Çalışma Kitabının 15. Sayfasında bu metnin analizini yapmak üzere öğrencilere yöneltilen sorular tam bir facia... Deniliyor ki:

“Hermes’in yerinde olsaydınız Pandora ve Epimetheus’a karşı tepkiniz ne olurdu? “Tanrılar Tanrısı Zeus’un yerinde olsaydınız Pandora’yı sandığı açtığı için cezalandırır mıydınız? Nasıl bir ceza verirdiniz?”

Bin yıldan fazla zamandan beri İslam’ın bayraktarlığını yapmış bir milletin çocuklarına sorulan sorulara bakınız. Çocuktan kendisini (Hâşâ) “Haber Tanrısı” yerine koyması isten-

Çocuktan kendisini (Hâşâ) “Haber Tanrısı” yerine koyması istenmekte, bununla da yetinilmeyip (Hâşâ) “Tanrılar Tanrısı” diye ifade edilen Zeus’un yerine koyması artı (Hâşâ) bir tanrı gibi birine nasıl ceza kesebileceği düşündürülmektedir.

mekte, bununla da yetinilmeyip (Hâşâ) “Tanrılar Tanrısı” diye ifade edilen Zeus’un yerine koyması artı (Hâşâ) bir tanrı gibi birine nasıl ceza kesebileceği düşündürülmektedir.

Kimdir bu Zeus? Zeus, eski Yunan mitolojisinin

de Olympos Dağı’nın tek sahibi, Gökyüzünün, şimşek ve gök gürültülerinin tanrısı diye iddia edilir... En bilinen özelliklerinden biri çapkın oluşudur. Ölümlü ölümsüz herkese âşık olabilir.

İkinci örnek ise “Aşk Mektupları” Bu parçada da ne öğretmenlerinin ne de kendilerinin bir türlü yazma alışkanlığı kazandıramadığı, bir babanın oğluna Bedia adındaki hayali bir kızın ağzından “Aşk Mektupları” yazıp, oğlunu bu hayalî kıza âşık ederek onun yazı yazma kabiliyetini nasıl geliştirdiğini keyifle ve gururla anlatan bir babanın hikâyesi anlatılmakta ve yazılan mektuptan alıntı olarak şu ifadeler yer verilmekte.

“Rasim Bey,

Ben sizi uzaktan uzağa seven bir genç kıyım. Çok güzel olduğumu korkmadan söyleyebilirim. Dünyada en büyük emelim, sizin tarafınızdan sevilme sizin zevceniz olmaktır. Fakat yaşlarımız çok küçük olduğu için zannederim birkaç yıl beklemek lazım gelecek... Şimdilik kendimi size tanıtmayacağım. Mektuplarınızı “.....” adresine “post restant” olarak gönderiniz. Benim fevkalade mutaassıp bir beybabam vardır ki çok nadiren sokağa çıkmama müsaade eder. Mamafih, belki bir gün ayaküstü görüşebiliriz. Kendimi şimdiden sevgiliniz ve nişanlıyız addettiğim için sizinle görüşmeyi fena ve ayıp bir şey saymıyorum. Evde yalnızlıktan çok canım sıkılıyor. Mektuplarınız benim için büyük bir teselli olacaktır.”

Bu nokta acaba Talim ve Terbiye kuruluğun gözden kaçırdığı bir husus mu yoksa bir ifsat projesinin uygulamaya konulması mı? Bu sorunun cevabını bulmak için ders müfredatlarına şöyle bir göz attığımızda Milli Eğitim Bakanlığı’nın bizzat kendi yayını olan 8. Sınıf İngilizce Ders Kitabında 10. Ünite sayfa 117’deki okuma parçasında geçen “Spot On” isimli hikâyede bakın ne zehirli cümleler var. Üçüncü örnek olarak da onu arz edelim. Parçanın tercümesi aşağıdaki gibidir.

“Sinderella üniversiteye başlar ve hoş geldin

partisine davet edilir. Partide Steven adında bir oğlanla tanışır. Steven Sinderella'yı dansa davet eder. Hava almak için dışarı çıktıklarında Sindirella ertesi günkü sınavını hatırlayıp koşarak ayrılır.

Sinderella çok güzel ve masum olduğu için Steven ona âşık olur. Steven Sinderella'ya çıkma teklif eder Sinderella kabul eder ve bir süre böyle devam eder. Steven Sinderella'yı evliliğe ikna etmeye çalışır ama Sinderella üniversiteyi bitirmeye daha ilgilidir.

Ayrıca Steven Sinderella'nın evde durması ve çocuklarla ilgilenmesini istemektedir ama Sinderella kariyer yapmak istemektedir.

Sindirella danışmana gider ve danışman ona "Sen zeki bir kız olduğun için doğru kararı verirsin. Evleneceğin adamın mı kariyerin mi daha önemli olduğuna karar vermelisin." der. Sindirella kariyerin daha önemli olduğuna karar verir ve bundan sonra mutluca yaşar."

Sözünü ettiğimiz bu yazılarda Müslüman çocuklarına şirk ve ahlaksızlık zehri enjekte edilmektedir. Bu enjekte edilen zehrin tesirleri nasıl ortaya çıkar? Şu sorularla bunun cevabını buluruz sanırım.

İlk konuşmaya başladığı günden itibaren ailelerin "Allah bir" diye öğreterek Tevhit inancı aşıladığı gencin zihnine "Tanrılar" şeklinde çoğul ilah kavramı sokularak şirke düşürülmüş olmuyor mu? Kendisi hâşâ bir tanrı yerine koydurulan ilk gençlik çağındaki çocuktaki tevhit akidesi sarsılmayacak mı?

Kendisi hâşâ bir tanrı yerine koydurulan bu gencimizde bunun doğal sonucu olarak kibir, büyülenme, kendini beğenmişlik, enaniyet, meydana gelmeyeceğini düşünebilir misiniz? İmanıyla beraber ahlakı da bu şekilde arızalandırılan bu gence tevazu, alçak gönüllülük, diğerkâmlık vb. gibi fazilet ve erdemleri bir daha nasıl kazandıracaksınız?

Kendisi hâşâ bir tanrı yerine koydurularak birisi için bir ceza biçmesi istenen gençte şiddet eğilimi meydana gelmeyeceği düşünülebilir mi?

En bilinen özelliklerinden biri çapkınlık olan, ölümlü ölümsüz herkese âşık olabilen hâşâ bir tanrı yerine kendisi koydurulan bu gençte ar, hayâ, namus duygusu ne hale gelir?

Türkçemizi öğretebileceğimiz kendi medeniyetimizi, Milli kültürümüzü anlatan metinler bulma sıkıntımız mı var ki Türkçemiz Yunan mitolojisiyle anlatılma ihtiyacı duyuluyor?

Okullarda öğrenciler arasındaki bıçaklama, silahla yaralama hatta cinayete kadar varan şiddet olaylarının yüzde yetmişten fazlasının kız meselesi yüzünden çıktığı istatistiklerde belirtilen bir tespittir. Aşk mektuplarıyla okuma yazmanın geliştirilmesi son derece doğal bir şeymiş gibi sunulması ve bir genç kızın üniversiteye başlar başlamaz biriyle dans etmesi, Steven'ın ona âşık olması vs. hovar dalığı, çapkınlığı ve bunlarla beraber gelen şiddeti arttırmaz mı?

Sindirella masalında evlilik dışı ilişki normalleştirilmiş. Zeka, benlik ve kariyer tepeye konulup üstün tutulmuş, evlilik, aile ve yuva kurma küçültülmüş. Yani aile kurumuna Materyalist bir yaklaşım ortaya konmuştur. Steven çok yakışıklı olduğu için partideki bütün kızların onunla dans etmek istemeleri defalarca vurgulanmıştır.

Masalın orijinalinde büyüünün etkisi geçtiği için kaçan Sinderella modern versiyonunda sınav için kaçıyor ve kariyer için bir aile kurmaktan vazgeçiyor.

Eskiden en mukaddes ve en sağlam kurumumuz aile kurumu idi. Bu gün aile kurumumuzun sağlamlığından ve kutsiyetinden bahsedecek halimiz kaldı mı? Bunun en büyük sebebi nesillerimizin bu sakat ve bozuk yaklaşımla yetiştirilmesidir.

Ayrıca 8. Sınıfların Fen ve Teknoloji derslerinde Darwin Teorisi halen bilimsel bir bilgi gibi sunulmaktadır. Yaklaşık yüz elli yıldan fazla bir zamandır ilim ve teknolojiye kat edilen çok büyük mesafelere rağmen ispat edilemeyen bir iddianın bilimselliğinden bahsetmek hangi aklın gereğidir?

Türk Milleti Müslüman bir millettir. Hem de İslam Medeniyetine bin yıl çok büyük ve değerli hizmetler veren bir millettir. Hayat ölçüsü Kur'an ve Sünnettir. Bu eğitim programları ile milletimizin imanlı evlatları ifsat edilir, kalbindeki imanı sökölüp alınır. Böyle eğitim programlarıyla ancak Sevan NİŞANYAN gibi peygambere hakareti düşünce özgürlüğü zanneden sapık ve ilkel fikirli insanlar yetişir.

Bu eğitim programlarıyla, bin dört yüz küsur yıl önce kâinatı şerefleştirmiş olan İki Cihan Güneşi Hz. Muhammed (S.A.V) tabi olup ona ümmet olma şerefiyle bahtiyar olan müminlere "gerici" diyen gerçek ve asıl gericilerin planlarına hizmet edilmiş olur.

Bu eğitim programlarıyla "Dindar nesil" yetişmez. Yetişse yetişse Ömer Hayyam'ın bir şiirinde ifade ettiği

Bir elde kadeh, bir elde Kur'an,

Bir helaldir işimiz, bir haram,

Şu yarım yamalak dünyada

Ne tam kâfiriz ne tam Müslüman.

Denilecek "dinidar" bir nesil yetişir.

Sonuç olarak:

Buradan eğitim yöneticilerimize şöyle seslenmek istiyorum.

1. Mili Eğitim siyasetimize halen hâkim olan Batıcılık zihniyetinden vazgeçilmeli, AB kıstasları istikametinde batılıların istediği gibi bir nesil yetiştirme hedefinden dönülmelidir. Bilmeliyiz ki biz Batılıların bize dayattığı anlayışla geleceğimizin teminatı nesiller yetiştiremeyiz.

2. Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulunun 13.10.2010 tarih ve 174 sayılı kararıyla 2011-2012 öğretim yılından itibaren beş yıl süreyle ders kitabı olarak kabul edilen söz konusu Türkçe ders kitabı ve çalışma kitabının derhal toplatılması ve kararın iptal edilmesi gençliğimizin ve milletimizin geleceği açısından çok önemlidir ve zaruridir.

3. Ders müfredatlarının tamamının yeniden gözden geçirilip gayri milli ve gayri ahlaki konulardan arındırılması aciliyet kesbetmiştir.

4. Bilim tarihimizde; dini ilimler ve fen ilimleri alanında öncü olmuş, eserleri Batı ilmine kaynak olmuş büyük üstatlarımız, mucitlerimizin Batı modeli eğitim anlayışıyla yetiştirilmedikleri herkesin kabul edeceği bir gerçektir. Batının eğitim modelini taklit etmeye başladığımızdan beri dünya çapında kaç tane ilmi şahsiyet yetiştirebildik? İlmi sahada dünyadaki öncü yerimizi tekrar alabilmemiz için şanlı tarihimizde hangi kıstaslar esas alınarak eğitimler verilmişse yeniden o kıstaslara dönmeli ders kitaplarımızı da ona göre tanzim etmeliyiz.

BEN KİMİM?

Esma TUNÇ / Eğitmen

Ne yazsam, ne anlatsam ! Halbuki söyleyeceğim o kadar çok şey vardı ki. Boğazımda bir düğüm, gözlerim dolu dolu ... Ne yazayım ki... Neresinden başlayayım ki!

Yıl 2012 aylardan Ekim. Kaç yıldır ağlıyorum

Bizim yüreklerimiz kanıyor neden kulaklarınızı tıkıyor gözlerinizi başka tarafa çeviriyorsunuz? Neden çılgınlıklarımızı duymuyorsunuz? Duymazlıktan geliyorsunuz?

ben. Kaç yıldır bekliyorum. Ha şimdi çözüldü, ha şimdi çözülecek diye. Yok kimsenin umrun da değilim. Değiliz. Kimse ne gözyaşlarımızı, ne yaşadığımız travmayı görmek istiyor. Herkes başını çeviriyor, hiç sorun yokmuş gibi davranıyor. Ama var ! Bizim yüreklerimiz kanıyor neden kulaklarınızı tıkıyor gözlerinizi başka tarafa çeviriyorsunuz? Neden çılgınlıklarımızı duymuyorsunuz? Duymazlıktan geliyorsunuz?

Sütçü İmam Maraş'ta Fransızlara karşı şavaşı bir Müslüman kadının başörtüsüne ilişildi diye

başlatmıştı. Bildiğim kadarıyla ilk mücadeleler hep başörtüsüne ilişilince başlamış. Şimdiki biz başörtülüler mi değersiziz, bize sahip çıkacak, hakkımızı arayacak, onları duyacak kişiler mi yok? Acaba Sütçü İmam kalksa şimdi mezarından bizi tanır mı? Bu zulmü görünce yeniden işgal altındayız mı zanneder? "Şüheda fişkırarak toprağı sıksan şüheda" diyen Akif kalksa mezarından işgaldeyiz mi zanneder? Ya o şühedaları ile toprağı sulayan binlerce şehit? Benim başörtüme engel olunmasını nasıl karşılar acaba? "Ben niçin şehit olmuşum?" der mi?

"Sakarya Adalet Girişimi" tam 371 haftadır "BAŞÖRTÜSÜNE ÖZGÜRLÜK" eylemleri yapıyor. Haberiniz var mı? Bu medya ne içindir? Üç kişi "Kürtaj yasağına" karşı eylem yapar bütün kanallar yarım saat yayınlar. Kaç kişinin 371 haftadır (371:52=7 küsur yıl eder) her hafta yapılan "Başörtüsüne özgürlük" eyleminden haberi var? Neden gözler kör, kulaklar sağır?

Gaziantep'te Sedanur'un dramına ne demeli? Yavrum başını örttü diye tecrit ediliyor, azmettirilip dayak atılıyor. Ne diyeyim, ne söyleyeyim? Bu yaşta bir insana yapılabilecek ne büyük bir ayıp, ne büyük bir yara gönlünde! Sedanur'a destek olabilmek, kendi sesimi duyurabilmek için Bimer'e yazdım geçen gün. Duyar mı baş-

Ben Kimim?

bakan? Bilmem. Benim de bir katkı olsun istedim, cesaretsizce.

28 Şubat'ta oluşturulan ikna odaları konusu film oluyormuş. Bu dönemde okulu bırakmak zorunda kalan kardeşlerimizden birkaç tanesinin hayat hikayesini okumuştum. Bu çok başarılı kızlar eğitim olarak kendinden düşük, ekonomik durumu iyi olmayan kişilerle evlenmek durumunda kalmışlar ve çoluk çocuğuyla yaşadıkları mağduriyetler anlatılıyordu. Tıp fakültesini bırakmak zorunda kalmış bir kızımızın işçi olan eşinin sağlığının bozulmasıyla iki çocuğuna dikiş dikerek nasıl bakmaya çalıştığı anlatılıyordu. İçim parçalanmıştı. Bir öğretmenimizi, Aysel Soyalan Hanım'ı, okula hizmetli olarak görevlendirmişlerdi. Ne çok hayatları yediler. İnsanların psikolojileriyle nasıl oynadılar?

Kimler?

"Merve Kavakçı, başörtüsü mağdurlarının simgesi... Bu gencecik kadına, iki küçük çocuğu ile yapılan zulme ne demeli? Epey oldu bir programda konuşturuyordu Merve Hanım'ı. Titriyordu konuşurken elleri, sesi. Nene Hatun kalk mezarından torunlarına zulmediliyor!

28 Şubat döneminde her hafta kılık kıyafet yönetmeliği gelirdi okullara imza karşılığı dolaşırdı.

Yalnızken ne derece dindar olduğunu anlatan müdür herkesin içinde sizi "Çok mu üşüyorsun? Ne bu öcü gibi olmuştun." diyerek rencide ederdi. Daha sonraları torunu yaşındaki kızla olmadık dedikoduları çıkan bu adam zulmederdi size.

İyi niyetli başka bir idareci boynunu büküp: "Hoca Hanım yaz tatili bile olsa sevk almak için geldiğinizde başınızı açın. Okul çevrelerinde resim çekilip soruşturma açılıyormuş." derdi size. Siz de hasta bile olsanız okula gidip sevk almazdınız, hastalığınız kendiliğinden geçsin diye beklerdiniz.

Büyük oğlumun okula ilk başladığı gün üzerime nasıl sıçraya sıçraya "ANNE, ANNEEE BAŞIN AÇILMIŞ, SAÇLARIN GÖRÜNÜYOR!" diye bağırışını elleriyle başımı örtmeye uğraşısını hiç unutamam. Ne çok yaraladı beni, O'nu. Alıştı sonra

yavrum. Anası hala alışamadı. O tatil bitip okul yaklaşıncı depresyon belirtileri gösteriyor hala. Hala okul kapısında başını açıp çıkışında başını kapatırken yüreği kanıyor. Ama kimse görmüyor. Kimse bilmiyor. Herkesin gözü kör, herkesin ku-

Hala okul kapısında başını açıp çıkışında başını kapatırken yüreği kanıyor. Ama kimse görmüyor. Kimse bilmiyor. Herkesin gözü kör, herkesin kulağı sağır.

lağı sağır. Bu satırları yazarken de çenesi titriyor, gözlerinden yaş geliyor, burnu akıyor. Nedense...

Kalbimde bir ağırlık, gözlerimde yaş...

Okulda başımı örtemem, okulda namaz kılacak yerim yok.

Ben insanım. İnanç özgürlüğüm var kanunlarla güvence altında, anayasayla güvence altında ama bir yönetmelik hepsini dövüyor.

"YAŞASIN ÖZGÜRLÜKLER" Kimin için? Ben kimim?

Bazen aynalara baktığımda kendimi tanıyamıyorum. Yaşı kırkı çoktan aşmış, üç çocuk annesi bir kadın; ayağında pantolon, üstünde tunik, başında küçülmüş başörtüsü... Halbuki bu kadın genç kızken pür tesettüdü. Geniş pardösüler giyer, büyük başörtüler takardı. Ablası bir kere bugünkü giysisinden daha kapalı bir giysiyi "Başörtülüler hep yapıyor." diye önerdiğinde ne çok kızmıştı.

28 Şubat... Ahhhh 28 Şubat! Bizi öcü yaptı. Şimdi ne başörtülüler içinde tam bir başörtülü, ne de başı açıkla bir başı açığız bizler. Bazen arkadaşlarla konuşuyoruz da eski halimizi iç geçirerek hatırlıyoruz.

28 Şubatın ezip geçtikleriyiz bizler...

Din Kültürü Ders Kitapları HANGİ DİNİ Anlatıyor?

İsmail OKUTAN / Eğitimci

Eğitim sistemimizde şekil yönünden güzel gelişmeler olmuş ancak ruh ve mana bakımından değişen bir şey olmamıştır. Tüm umut ve iyi niyetlere rağmen görülüyor ki eskiden olduğu gibi eğitim sistemine hala temelden ve derinden bir Batıcılık anlayışı hâkim olmaya devam etmektedir. Avrupa Birliği hedefleri doğrultusunda bin yıldan beri coğrafyamıza saldırıp duran, milletimize büyük savaşlar, acılar ve dramlar yaşatan Batıların istediği mantıkla büyüyen, direniş ruhunu kaybeden bir nesil yetiştirilmeye çalışılmaktadır. Batı ülkelerinin menfaatleri ve dünya hedefleri için herhangi bir şekilde sorun çıkartmayacak, uysallaştırılmış, koyunlaştırılmış ya da ehlileştirilmiş bir nesil yetiştirilmeye çalışılmaktadır. Din kültürü ve Ahlak Bilgisi ders kitaplarına baktığımız zaman bunu rahatlıkla söyleyebiliyoruz.

Değişen Eğitim sistemine rağmen program hep aynı batılı mantıkla hazırlandığı için Din

Kültürü dersi programları bile Avrupa Birliği hedeflerine, dinler arası diyalogun amaçlarına hizmet etmektedir. Nitekim 6. Sınıflar Din Kültürü Kitabında 1. Ünitenin konusu : “Peygamberlere ve İlahi Kitaplara İnanç”tır. Bu üniteye peygamberlere gelen mesajların ortak amacından bahsedilmiş ancak bunların hepsinin son peygamber Hz. Muhammet’t (SAV) toplandığından bahsedilmemiştir. Sanki diğer peygamberlere gelen mesajların şuanda geçerliliği sürüyormuş izlenimini uyandırmaktadır. Bunun en önemli delili; ilahi kitap ve ilahi kitaplara iman konusunda sayfa 24’te “Tevrat Hz. Musa’ya verilen ilahi kitabın adıdır ve onun konuştuğu dil olan İbraniceyle indirilmiştir. Günümüzde diğer dillere de çevrilmiştir.” Yine “İncil Yüce Allah tarafından Hz. İsa’ya verilmiştir. Bugün Hristiyanların çoğunun kabul ettiği İnciller dört tanedir. Bunlar Matta, Markos, Luka, Yuhanna incileridir. Tevrat’ta sıklıkla dini kurallara vurgu yapılırken, İncil’de bu kurallara daha

çok ahlaki boyutuna öncelik verilmiştir.” diyerek bu kitapların geçerli hak kitap olduğu izlenimi açık bir şekilde verilmiştir. Aynı sayfanın devamında Kuran’ın son ilahi kitap olduğundan bahsedilmiş ancak bu ibareler diğer dinlerin de hak din olduğu izlenimi ortadan kaldırmamıştır.

7.Sınıflar Din Kültürü kitabının 4. Ünitesinde “İslam Düşüncesinde Yorumlar” bölümünde tasavvufi yorumlar başlığı doğru olmakla beraber, Yesevilik, Nakşibendilik kısa geçilip, Alevilik ve Bektaşilik konusuna ayrıntılı yer verilmiş, önemli ritüelleri anlatılmıştır.

Ancak Türkiye’de en büyük tasavvufi grubu oluşturan Nakşiliğin ritüellerinden bahsedilmemiştir. Kadirilik ve Yesevilik’ten ise çok az bahsedilmiştir. Aynı ünitenin 105. sayfasında cami, kilise ve sinagog bir arada gösterilerek dinlerin eşitliğine vurgu yapılmış, din ve vicdan hürriyetinden bahsedilerek laiklik ilkesinin Türk toplumu için ne kadar önemli olduğu vurgulanmıştır. Oysaki laiklik Türk toplumu için yeni bir olgudur ve batıdan getirilmiş bir olgudur. Toplum hayatımızda da ciddi bir karşılığı bulunmamaktadır. Din dersi kitabında buna vurgu yapılması çok manidardır.

8. Sınıflar kitabında “Dinler ve Evrensel Öğretileri” Ünitesinde, Günümüzde Yaşayan Dinler konusunda Hinduizm ve Budizm anlatılmış, Yahudilik eleştirel bir yaklaşımla anlatılmadığı gibi Kudüs’te bulunan Ağlama Duvarı’nın Yahudiler için çok önemli olduğu vurgulanarak ağlama duvarına meşruiyet kazandırılmıştır. Kudüs’teki ağlama duvarına meşruiyet kazandırmak Din kültürü dersinde işlenmesi son derece yanlış olmuştur. İslam dini anlatılırken, İslam’ın temel inanç esası tevhit denilmiş ve arkasında Nisa suresi 136. Ayet koyularak burada diğer kitaplara da imanın inanç esaslarından olduğu vurgulanmış ancak bunun şu andaki tahrif olmuş kitaplara mı, yoksa geldikleri dönemdeki orijinal hallerine mi konusu muallâkta bırakılmıştır.

Müfredat ancak bilgi-davranış bütünlüğünü sağlayacak şekilde geliştirilip yeniden düzenlendiği zaman faydalı olabilir.

Ezici çoğunluğu Müslüman olan ülkemizde her şeyden önce okullarda çocuklarımıza inançları, dinleri konusunda temel bilgiler doğru ve yeterli bir şekilde verilmelidir. Din sadece kuru bilgiler topluluğundan ibaret olmadığından aynı zamanda din eğitime de yer verilmesi elzemdir. Kitaplarda seçilen resimlerde tesettür kavramı hiç işlenmemektedir. İhtiyar babaanne tesettürlü, anne tesettürden uzak kızı ise daha da uzak. Okullara gönderilen eğitim CD’leri de aynı sıkıntı açık olarak görülmektedir. Müfredat ancak bilgi-davranış bütünlüğünü sağlayacak şekilde geliştirilip yeniden düzenlendiği zaman faydalı olabilir. Gerisi lafı güzafıdır.

“Eğitim - Öğretim Uğruna Şehit Olan 69 Öğretmen”

Dr. Nuh SAVAS / A. Ü. İlahiyat Fak. Öğrt. Üyesi

Bu elîm olayın fitili, çok masumane ve iyi niyetle yapılan bir ziyaretle ateşlenmiştir;

Aylardan Safar ayı idi. Hicret'in dördüncü yılı ve henüz Uhud Savaşı'nın üzerinden sadece dört ay geçmişti ki bir gün Efendimize bir ziyaretçi gelir. Gelen bu ziyaretçi, Ebû Berâ'dan başkası değil idi. Bu şahıs, samimi bir insan, Resûl-i Ekrem Efendimize ve Müslümanlara dost biriydi. Necidlilerin Reîsi idi. Bu zat, Rasulullah-ı ziyarete gelirken yanında Efendimize hediye etmek üzere iki at ve iki de deve getirmişti. Ancak Resûl-i Ekrem Efendimiz, "Ben, müşriklerin hediyesini kabul edemem. Eğer hediye'nin kabul edilmesini istiyorsan Müslüman olmalısın!" diyerek onun, getirdiği hediyelerini nazik bir şekilde reddetmiş ve böylece kendisini de İslamiyet'e davet etmişti.

Ebû Berâ o anda Müslüman olmadı, ama İslâmiyet'e karşı gösterdiği alâkadan da vazgeç-

medi. Peygamber Efendimize, "Yâ Muhammed! Beni dâvet ettiğin din, çok güzel ve pek şerefli bir dindir. Kavmim benim sözümü dinler. Eğer Sahabîlerinden birkaçını kavmimi İslamiyet'e davet etmek ve onlara Kur'an öğretmek üzere gönderecek olursan, ümit ederim ki dâvetini kabul ederler." dedi.

Ancak Rasûlü Ekrem (s.a.v.): "Necid halkının onlara zarar vermelerinden korktuğunu ifade ettiler. Ebu Berâ: "Ben onları himaye ederim. Onlara kimse dokunmaya bile cesaret edemez." diyerek onlara bir şey olmayacağı taahhüdünü verdi. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.) Ebû Berâ'nın yeğeni Âmir b. Tufeyl'e bir mektup yazdı. Âmir, amcası adına kavmini idare ediyordu. Daha sonra Resulullah (s.a.v.) Münzir b. Amr başkanlığında Ashabından yetmiş kişilik bir heyet gönderdi. Bunlar Ashâb-ı Suffe denilen, Müslümanların seçkin, faziletli, ve önde gelen kurrâlarından idiler. Bu Öğretmen grubu güzide kişiler, aldıkları emir üzere yola çıkıp Maûne

Öğretmen grubu güzide kişiler, aldıkları emir üzere yola çıkıp Maûne Kuyusuna kadar devam ettiler. Maûne Kuyusunu görünce orada konaklamaya karar verdiler.

Kuyusuna kadar devam ettiler. Maûne Kuyusunu görünce orada konaklamaya karar verdiler.

Bu kuyu, Âmiroğulları toprakları ile Süleymoğulları taşlığı arasında bir mıntıkada bulunuyordu. Kuyuyu gören Sahabe, çölde en elzem ihtiyaçlarını buldukları için orada konaklayıp dinlenmeyi uygun gördüler. Biraz dinlendikten sonra, aralarındaki yaptıkları istişare sonucu, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) mektubunu, Ümmü Süleym'in kardeşi Haram b. Mühân ile Allah ve Rasûl'ünün düşmanı Âmir b. Tufeyl'e gönderdiler.

Tufeyl, mektuba bile bakmadan, adamın birine işaret etti o da Harâm-ı arkasından mızrakladı. Mızrak kendisini delip geçtiğinde kanı gören Haram: “Kabe'nin Rabbine yemin ederim ki kazandım, kazandım!” diye haykırmaya başlamıştı. Fakat Allah düşmanı, bu sözlerle bir anlam yükleyip ibret alacağı yerde, çok öfkelenmiş âdeti cıldırmıştı. Bu zalim, vakit geçirmeden diğer Müslümanlarla savaşmak için hemen Âmiroğullarını harbe çağırmıştı. Ancak Âmiroğulları, Ebu Berâ'nın himayesinden dolayı ona katılmadılar. Bunun üzerine gözü dönmüş bu cânî, Süleymoğullarını harbe davet etti. Bunun üzerine Usayya, Ri'l ve Zekvân kabileleri onun davetine icabet edip çatışmaya katılma kararı aldılar. Maalesef, bu zalimâne ve hâince hazırlıkların karşısında Rasûlullah'ın Ashabı, hiçbir şeyden habersiz sabah namazını kılmış ve istirahataya çekilmişlerdi. Üstelik Savaşa gitmedikleri için silahsızlardı da.

Onlar bu haldeyken, müşrikler gelip Hz. Peygamber'in (s.a.v.) Ashabını, çepeçevre kuşattılar. Ashab, Kâ'b b. Zeyd b. Neccâr hariç, son adamları da öldürülünceye kadar kahramanca savaştılar ve kahramanca şehâdet şerbetini içtiler. Müşrikler Kâ'bı yaralı çok perişan bir halde

görünce, can çekiştiriyor diye ona dokunmadılar ve şehitler arasında bırakıp döndüler. Ama Ka'b (r.a.) ondan sonra Hendek Savaşında şehit edilmeye kadar yaşamıştır.

Amr b. Ümeyye ed-Damrî ile Münzir b. Ukbe b. Âmir, Müslümanların otlağına hayvanları otlatmaya götürmüşlerdi. Olay yerinin üzerinde kuşların dönüp dolaştığını görünce ters bir şeylerin olduğunu sezip hemen hızlıca Maune Kuyusuna doğru arkadaşlarının yanına koşturmaya başlamışlardır ama geldiklerinde gözlerine inanamamışlar, çoktan iş işten geçmişti bile! Ka'b hariç arkadaşlarının hepsi şehid edilmişti.

Bu elim manzarayı gören iki arkadaş, anında kararlarını verdiler: Arkadaşları şehit düşerken kendileri yaşayamazlardı! Hemen onlarda şehâdete koşarak orada kalan müşriklerle çarpışmaya başladılar. Bu çarpışma esnasında Münzir b. Muhammed de diğer arkadaşları gibi şehit olurken, arkadaşı Amr b. Ümeyye ed-Damrî de esir düştü.

Fakat Amr b. Ümeyye, Mudar kabilesinden olduğunu bildirince, Âmir kakülünü kesip ve annesinin bir adağını yerine getirmek üzere onu kölelikten âzâd etti. Bunun üzerine Amr b. Ümeyye de vakit geçirmeden oradan ayrılmış ve Medine'ye doğru yola koyuldu. Kanat vadi-sinin başlangıcındaki Karkara denilen yere gelince bir ağacın gölgesinde dinlenmek için oturdu. Kilâboğullarından iki adam da gelip onunla birlikte o gölgelikte mola vermişlerdi. Adamlar uykuya dalınca, Amr arkadaşlarının intikamını almak kasdiyle ansızın saldırarak ikisini de öldürdü. Halbuki o ikisi, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) ahidnâmesini taşıyordular. Fakat Amr bunu bilmiyordu. Hz. Peygamber'in (s.a.v.) yanına döndüğünde yaptığı şeyi anlatınca Allah Rasûlü (s.a.v.): “Şüphesiz sen (haksız yere) iki adamı öldürmüşsün, Onların diyetini mutlaka ödeyeceğim!” buyurdular.

Bela geldi mi peş peşe geliyor. İşte bu olay, Nadîroğulları gazvesine sebep olmuştur. Hz. Peygamber (s.a.v.) bu iki şahsın diyetini vermeye yardım etmeleri için aralarındaki anlaşmaya istinaden, Nadîroğullarına gitti. Onlar da “Evet” cevabını vermişler, diyete katkıda bulunacak-

larına dâir taahhüde bulunmuşlardı. Hz. Peygamber (s.a.v.) Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Ali ve ashabından bir grupla oturdukları bir sırada, Yahudiler, toplanmış, bu konuyu görüşüyorlardı. Bazıları: "Şu değirmen taşını Muhammed'in üzerine fırlatıp onu öldürecek bir adam var mı?" dediler. İçlerinden en şakîleri olan Amr b. Cihâş -la'netullahi aleyhi- ortaya atıldı ben varım dedi.

nı özellikle ilk Muhâcirler arasında paylaştırdı. Çünkü bu mallar, müslümanların savaşmaksızın elde ettikleri ganimetlerdendi. Ancak fakirlik-

Gördüğümüz gibi, peygamber mesleği olan öğretmenlik, kolay bir meslek değildir.

lerinden dolayı Ebu Dücâne ile Sehî b. Huneyf adlı Ensâr dan olan iki kişiye de ganimetten pay vermiştir.

Haşr sûresi, bu gazve hakkında nazil olmuştur. Bundan sonra Hz. Peygamber (s.a.v.) Yahudiler ile dört savaş yapmıştır.

Bu savaşlar şunlardır:

- Kaynukaoğullarının gazası, Bedir'den sonra.
- Nadîroğullarının gazası, Uhud'dan sonra.
- Kurayzaoğulları gazası, Hendek'ten sonra.
- Hayber gazası, Hudeybiye anlaşmasından sonra.

Değerli öğretmen ve okuyucu kardeşlerim, Gördüğümüz gibi, peygamber mesleği olan öğretmenlik, kolay bir meslek değildir. Öğretmenlik mesleği fedakarlık isteyen, azim isteyen, gerekirse kellemizi isteyen, uğurunda ölünebilecek kutsal ve onurlu bir meslektir. Onun için külfete göre de nimetin olacağı aklımızdan çıkmasın! Bu olaylar bizim için birer direniş kaynağı olmalıdır. Her hangi bir problemle karşılaştığımız zaman, Rasulullah ve O'nun Ashabının çıktıkları aklımıza gelmeli ve asla devamızdan vazgeçmemeliyiz. Pes etmemeliyiz. Azimli ve şuurlu olmalıyız. Allah, dâvâımızda yar ve yardımcımız olsun. Allah'a emanet olun.

Tabî ki Allah, (c.c.) Rasûlünü yalnız bırakacak değildi! Hemen Cebraîl (a.s.) göndererek, Yahudiler'in verdiği bu kötü kararı, Rasûlüne bildirmiştir. Hz. Peygamber (s.a.v.) hemen o anda Medine'ye dönmek üzere yerinden kalkıp hazırlandı ve bizzat kendisi de onlarla savaşmak üzere yola çıktı. Nadîroğullarını altı gün kuşatma altında tuttu. O süre içerisinde Medine'de vekil olarak da İbn Ümmi Mektûm'u bırakmıştı. Bu olay Rebî ül- Evvel ayında olmuştur.

Yapılan gazveler ve Müslümanların galibiyeti sonucu, Nadîroğulları, silah dışında develerinin taşıyabileceği kadar mal almak ve memleketlerinden çıkmak şartıyla, teslim olmuşlardır. Huyey b. Ahtab ile Sellâm b. Ebî Hukayk gibi ileri gelenleri Hayber 'e, bir grup da Şam'a gitmişlerdir.

Söz konusu Yahudi gruplarının içerisinde, sadece iki kişi Müslüman olmuştur. Yâmin b. Amr ve Ebu Sa'd b. Vehb. Bu ikisi Müslüman oldukları için mallarına ganimet olarak el konmamış ve bu onlar mallarına sahip olmuşlardır. Hz. Peygamber (a.s.) Nadîroğulları'nın malları-

İLİMLERİN KURUCUSU MÜSLÜMANLARDIR

Şakir **TARIM** / Eğitimci - Araştırmacı - Yazar

İlim büyük bir güçtür. Bu gücü elinde bulunduranlar hem varlığını devam ettirmişler, hem de dünyanın efendisi olmuşlardır. Müslümanların dünyada hak ve adaleti tesis etmekle tanınmalarının sebebi budur.

Müslümanlar, Asr-ı Saadet'ten itibaren Mekte, Medine, Şam, Basra, Kurtuba, Bağdat, İstanbul, Semerkant, Buhara gibi şehirleri ilim ve irfan merkezi haline getirdiler. İslam 781 yıl İspanya'da hakim oldu; bu topraklar üzerinde Endülüs İslam Devleti kuruldu. Endülüs kütüphaneleri dünyaca meşhurdur. Bir malumat olsun diye ifade ediyorum: Endülüs'ün baş şehri Kurtuba'nın halka açık kütüphanesinde bir milyon yüz bin adet el yazma-

ası eser vardı. Bir çiftçi veya bir işçinin evindeki kütüphanede ortalama üç bin civarında kitap

Müslümanlara ilim sevgisi ve aşkını veren İslam'dır.

bulunurdu.

Müslümanlara ilim sevgisi ve aşkını veren İslam'dır. İlmin kaynağı Allahü Teala'dır. O'nun 99 güzel isminden biri "El-Alim c.c.", 14 sıfatından biri "ilim"dir. "Her şeyi hakkıyla bilen, bilgisi her şeyi kuşatan" anlamına gelmektedir. Müslümanlar, ilahi kaynaktan istifade ederek akıl, irade, hissetme gibi beşeri cevherlerini

İlim ve ilim adamının kıymeti bilinmezse toplum huzursuzluk girdabına sürüklenir, çöküşe uğrar.”

ge-
liştir-
mişlerdir.

Kur-an'ın ilk inen ayeti “Oku!” (Alak, 1) emrini verirken; Başka bir ayet “Hiç bilenlerle bilmeyenler eşit olur mu?” (Zümer, 9) sorusunu yöneltir. Allah Rasülü (s.a.v) de “Kim ilim için yola çıkarsa, Allah ona cennet yolunu kolaylaştırır.” (Müslim) buyurur.

İLİM İNSANI YÜKSELTİR

İnsan ve toplumlar ilimle yükselir ve şeref kazanır. Hz. Ali (r.a.) “İlim gibi şeref yoktur” buyurur. İlim insanın zihnini geliştirir, ufkunu açar. Atalarımız, çocukları için Allah’tan “zihin açıklığı” vermesini isterlerdi.

Cehalet karanlığı ilimle aydınlanır. Problemler ilimle çözülür. Sıkıntılar ilimle giderilir. İlim, aydınlık bir dünyanın önünü açar. Müslümanlar hep ilimle yükselmişler, ilimden uzaklaştıkça aşağılık kompleksine düşmüş, düşmanlarına özenmişlerdir.

“Marifet iltifata tabidir” diye bir söz var. İlim adamları devlet

yöneticileri tarafından himaye görmüşse toplum ilim ve irfan açısından ihya olmuş, huzur ve mutluluk zirveye çıkmıştır. Selçuklu, Endülüs ve Osmanlı’da bunu görüyoruz. Selçuklu veziri Nizam-ül Mülk’ün, Endülüs hükümdarı Me’mun’un, Osmanlı’nın pek çok sultanının ilmi ve ilim adamını teşvik eden uygulamaları, o toplumların ilimlerin öncüsü olmasını sağlamıştır.

İlim ve ilim adamının kıymeti bilinmezse toplum huzursuzluk girdabına sürüklenir, çöküşe uğrar. Osmanlı’nın son zamanlarında ilme önceki dönemler kadar önem verilmez oldu. İlmin seviye kaybetmesine paralel olarak sıkıntı ve problemlerin ardı arkası kesilmedi. Aydınlar, üstün gördükleri Batı’ya özenmeye başladı. Toplumda aşağılık kompleksi hakim oldu.

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları da bu kompleksten kurtulamadı. Devletin zirvesine yükselmiş bir zat bile, “Bizim medeniyetimiz, Batı medeniyetine yenildi” şeklinde talihsiz bir söz söyleme noktasına geldi.

Hayır, İslam yenilmez. Ona uyulur ve o zaman çözümün adresi olur. “İslam üstündür, ondan üstün hiçbir şey yoktur.” Yenilenler, ilimden uzaklaşan ve değerlerini kaybedenlerdir.

İLİMLERİN KURUCUSU BİZİZ

1969’da başlayan Milli Görüş Hareketi, inanç, kimlik ve tarihini unutup Batı’nın oyuncakları karşısında afallayarak aşağılık

Erbakan Hoca, Anadolu’da verdiği konferanslarda eski Yunanlıların toplama, çıkarma, bölme, çarpma işlemlerini yapacak sistemlerinin bulunmadığını anlattı.

duygusuna kapılmış toplumumuzun yeniden özüne dönmesinin kapısını araladı. Erbakan Hoca, “Sen hangi milletin evladısın, iyi düşün!” diyerek toplumun ufkunu açmaya çalıştı.

Erbakan Hoca mücadeleye “İslam ve İlim” konferanslarıyla başladı. Topluma önce kendisini tanıtmak, onu aşağılık duygusundan kurtarmak gerekiyordu. Bu iş için şehirden şehire koştu. Anadolu insanına, ilimlerin kurucularının Müslümanlar olduğunu, Batı’nın ise ilimleri Müslümanlardan kopya ettiğini izah etti. Müslümanlar, aldıkları ilmin kaynağını belirttikleri halde, Batı bilginlerinin ilmin kaynağını açıklamadığını anlattı. Malın asıl sahibinin Müslümanlar olduğunu ispat etti. İşte bir örnek:

“Bugün kendi mekteplerimizde kendi bulduğumuz ilimlerin adlarını onların (Avrupalıların) anlamadan kullandıkları kelimelerle okutuyoruz. Onun için sinüs, kosinüs tabirlerini kullanıyoruz. Halbuki bunları bulanlar Müslümanlardır. Malın sahibi Müslümanlardır. Avrupalı bizden bunu anlamadan almış, biz de anlamadan onlardan alıyoruz..” (Necmettin Erbakan, İslam ve İlim Konferansı)

Erbakan Hoca, Anadolu’da verdiği konferanslarda eski Yunanlıların toplama, çıkarma, bölme, çarpma işlemlerini yapacak sistemlerinin bulunmadığını anlattı. Bunu yapmak için çubuk kullandıklarını, çubukları uç uca ekleyerek hesap yapmaya çalıştıklarını ortaya koydu. Romen rakamlarının da büyük sayıları yazmaya yetmediğini, sayıların bir noktada tükendiğini ifade etti.

Müslümanların onlara, “Bizim ufkumuza sizin basit kalıplarınız kifayet etmez. Biz yeni bir rakam sistemi getireceğiz.” deyip sonsuz sayıları yazabilecek sıfırı (0) bularak “aşari-ondalık sistem”i icat ettiklerini belirtti. Batı karşısında aşağılık duygusuna kapılmış olanları da şu sözlerle uyardı:

“Müslümanlar, ‘her şeyi size veriyoruz, ama sadece şu bizim ondalık sistemimizi verin’ deseler, ortada Avrupa’ya ait hiçbir şey kalmaz. Fakat, Beyler geliyorlar, diyorlar ki bu sizin Müs-

lümanlık dediğiniz gericiliktir. Hay hay! Biz bu gericiliğe razıyız, yalnız bizim mallarımızı bize geri verin, çıkın bizim karşımıza da ‘ilericilik diye biz artık ondalık sistem kullanmayacağız’ deyin. Yeni bir hesap metodunu getirin de görelim sizi. Bu çeşit hesap metotlarını getirmiş ve bu çeşit ilimleri olan Müslümanlardır. Ama biz kendimizi tanımıyoruz.” (a. g. k.)

ARAŞTIRAN HAKİKATI GÖRÜYOR

Erbakan Hoca bu görüşlerinde yalnız değildir. Hakikat aşığı her araştırmacı bu hakkı teslim ediyor. Almanya’nın kadın akademisyenlerinden Dr. Sigrid Hunke, 1958’de bir doktora tezine başladı. Tezinin konusu; “Batı’nın ilim adamları ile, Müslüman ilim adamlarını karşılaştırmak”tı. 1960’ta tamamladığı tezini “Allahs Sonne Überdem Abendland-Unser Arabischen Erbe” ismiyle yayınladı. Bedir Yayınevi bu eseri tercüme ettirerek “Avrupa’nın Üzerine Doğan İslam Güneşi” ismiyle yayınlayarak Türkiye okuyucusu-

Hristiyanlar, 1492’de İspanya’yı ele geçirdikten sonra, Müslümanlara ait bir tek işaret kalmasın, diye bütün kitapları yaktılar.

nun istifadesine sundu.

Bu kitapta, İslam alimlerinin Avrupa’ya nasıl öncülük ettikleri örnekleriyle anlatılıyor. Daha çok Endülüs alimlerinden seçilen örneklerde o kadar çarpıcı karşılaştırmalar var ki. Mesele, Ortaçağ Avrupası’nda, tıp bilginleri kangren olmuş bir uzvu tedavi için o uzvu kütük üzerine koyarak baltayla kesiyorlar. Halbuki aynı dönemde Müslüman doktorlar daha teknik ve bitki karışımlarından oluşturdıkları tedavi yöntemleri üzerinde çalışıyorlardı. Kitapta konuyla ilgili İbni Sina’nın buluşları uzun uzun anlatılıyor, Er-Razi için ise, “Bütün devirlerin en büyük hekimlerinden biri” ifadesine yer veriliyor. (Sh. 127)

Akademik çalışmalarıyla tanınan İskoçyalı Oryantalist Montgomery Watt (1909-2006), “İslam Avrupa’da” başlıklı bir kitap yazdı. Bu kitapta İslam’ın Avrupa’yı nasıl etkileyip bilgi ve görgüler kazandırdığını örnekleriyle anlattı.

Hristiyanlar, 1492’de İspanya’yı ele geçirdikten sonra, Müslümanlara ait bir tek işaret kalmasın, diye bütün kitapları yaktılar. Kimisini ırmaklara attılar, kimisini de harman misali yığıp ateşe verdiler. Tarihler, el yazması kitapların suya dokunarak mürekkeplerinin ırmağa ulaşması sebebiyle haftalarca ırmakların mürekkep renginde aktığını yazar.

Tanınmış Fransız Matematikçi Pierra Curin, Batı’nın ulaştığı teknolojik gelişmelerde bile Müslümanların hakkı olduğunu şu sözleriyle anlatır: “Endülüs’ten bize 24 kitap kaldı, bu sayede uzaya gittik. Endülüs’teki İslam kütüphanelerini yakıp yıkmasaydık, şimdi galaksilerde şehirler kurup orada yaşıyor olacaktık.” (Prof. Dr. Mustafa Temiz, Bilgi Toplumu, Seha Neşriyat, 1991, Sh. 23)

İLİMLERİ DAHA DA GELİŞTİRMELİYİZ

Cumhuriyet Dönemi’nde, ilimlerin kurucularının Müslümanlar olduğu ile ilgili ilk ciddi araş-

tırmayı İsmail Hakkı İzmirli (1868 - 1946) yaptı. Bu konudaki “İslam Mütefekkirleri ile Garb Mütefekkirleri Arasında Mukayese” adlı eseri 1973’te Diyanet yayınları arasında çıkmıştı. Bu çok kıymetli eserin her nedense daha sonra yeni baskısı yapılmadı. Bu telif eser, İslam alimlerinin ilme nasıl öncülük ettiklerini uzun uzun anlatır.

Müslümanlar, tarihi görevlerinin ne olduğunu öğrenmek için söz konusu eserleri okumaları gerekiyor.

Bugün insanlık, kuvveti üstün tutan, maddeci, şefkat ve merhamet yoksunu Batı Emperyalizmi altında inim inim inliyor. Maneviyatı esas alan, şefkat ve merhamet sahibi insanlar eliyle yürüyen ve Hakk’ı üstün tutan İslam Medeniyeti’nin yeniden hakim olmasına ihtiyaç vardır.

Hindistan’ın meşhur alimlerinden Hasan en-Nedvi’nin “Müslümanların Gerilemesiyle Dünya Neler Kaybetti” adını taşıyan çok önemli bir eseri var. Bu eserde, insanlığın İslam Medeniyeti’ne duyduğu ihtiyaç tarihi örnekleri ile ispat ediliyor.

Müslümanlar, tarihi görevlerinin ne olduğunu öğrenmek için söz konusu eserleri okumaları gerekiyor.

YAYINCILARA TEKLİF

Acı, kan ve gözyaşına boğulmuş dünyanın yeniden yaşanmaya değer bir hayata kavuşması için şu üç önemli eserin cazip bir görsellikle yeniden öğrenciler ve Türkiye aydınlarının istifadesine sunulması gerekiyor:

1. İslam ve İlim (Prof. Dr. Necmettin Erbakan)
2. İslam Mütefekkirleri ile Garp Mütefekkirleri Arasında Mukayese (İsmail Hakkı İzmirli)
3. Müslümanların Gerilemesiyle Dünya Neler Kaybetti? (Hasan en-Nedvi) Bu kitap geçmişte İFFSO tarafından Türkçe’ye çevrilip yayınlanmıştı.

Eğitim sistemimizin enine boyuna tartışıldığı, eleştirildiği bugünlerde yeni yabancı dil eğitimini masaya yatırmak yerinde olacaktır. Milli eğitim bakanlığı yıllardır bir kenara itilmiş yabancı dil eğitimi konusunda pek çok yeni atılım öngördüğünü açıklamıştır. Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı (TEPAV)'ın yaptığı bir araştırmaya göre İngilizce Yeterlilik Endeksi'nde (IYE) 44 ülke arasında 43'üncü olan Türkiye'nin yabancı dil eğitimi konusunda sınıfta kaldığı gözler önüne serilmiştir. Bu yaraya neşter vurmaya kararlı olan bakanlık çareyi kur sisteminde aramaktadır.

Mevcut yabancı dil eğitiminin ağır gramere dayalı statik yapısı herkesçe malumdur. Öyle ki 12 yıllık eğitimi içinde 9 eğitim dönemi boyunca çeşitli yoğunluklarda İngilizce eğitimi alan öğrenciler kendilerini bu dilde ifade etmekten yoksundur. Dili öğrenmek bir yana öğrencilerimiz hala bu dersi neden gördüklerini sorgulamaktadır. Bunun sebebi elbette yalnızca öğrencinin ilgisizliği ile açıklanamaz. İngilizce dersi denildiğinde öğrencilerin aklına gramer gelmektedir. Bu yoğun kurallar içinde boğulan öğrenci konuşması gerektiğinde kah kuralı unuttuğundan kah hata yapma korkusundan geri durmaktadır.

Bu sorunların
sonunda
far-

kına varan Milli Eğitim Bakanlığı konuya eğilmiş görünüyor. İlkokulda yabancı dil eğitimi 4. sınıftan 2. sınıfa çekildi.

5. sınıftan itibaren yoğunlaştırılmış ve kademelendirilmiş olarak gerçekleştirilecek. Öğrenci her yıl bir üst kademeye geçerek tekrardan kurtulmuş olacak. Buraya kadarki kısım kulağa hoş gelmekle birlikte birtakım soruları da beraberinde getiriyor. Öğrenci kuru geçemezse aynı kuru bir alt sınıfla birlikte tekrar mı alacak, yoksa başarısız olan öğrencilerle yeni bir sınıf mı oluşturulacak?

Diğer yandan uygulanması planlanan kur sistemi yabancı dil eğitimi alanındaki problemlerin çözülmesinde yeterli değildir. Kur sisteminin yanı sıra lise de uygulanacak okuma, yazma, dinleme ve konuşma becerilerinin farklı derslere ayrılması ortaokulda da uygulanmalı öğrencilerin yatkınlıkları ve eksiklikleri zamanında fark edilmelidir. Yabancı dil dersi farklı alanlara bölünerek öğrencinin uyarılmışlık düzeyi sürekli arttırılmalıdır.

Öğrencinin uyarılmışlık düzeyinin hayati önem taşıdığı yabancı dil dersinde öğretmenin tutumu elbette temel faktördür. Öncelikle yukarıda bahsettiğimiz okuma-yazma ve dinleme-konuşma derslerini farklı öğretmenler yürütmeli ve dersin durağan yapısı değiştirilmelidir. Bunları söylerken öğretmenin yeterli alt yapıya sahip olmasının da şart olduğunun altının da özellikle çizilmesi gerekmektedir.

YABANCI DİL Mİ? YABANCILAŞMAK MI?

Yabancı Dil mi? Yabancılaşmak mı?

Nitekim kendisi konuşma becerisine sahip olmayan bir İngilizce öğretmeni konuşma dersinde öğrencilerine ne verebilir? Eğitim sisteminin iyileştirilmesi için ilk önce öğretmenlerin iyileştirilmesi şarttır. Çünkü sistemin uygulayıcısı nihayet öğretmendir. Elbette eksik kadroların doldurulması önemli; ancak öğretmendeki eksik giderilmedikçe, nasılsa “devlete kapağı attım” anlayışı değişmedikçe alınan hiçbir kararın, yapılan hiçbir düzenlemenin faydası olması beklenemez.

Öğretmenin yeterliliğinin artırılmasının yanında kullanılacak materyalin de elden geçirilmesi zorunlu. Zira MEB yayınları yabancı dil alanında oldukça sınırlı. Kelime dağarcığı açısından çok zayıf olmakla birlikte öğrencilere ufuk açmak bakımından da yetersiz. Okuma-yazma, dinleme-konuşma alanları kitaplarda ayrı işleniyor gözükmese bile içeriğinin dolu olduğunu söylemek mümkün değil.

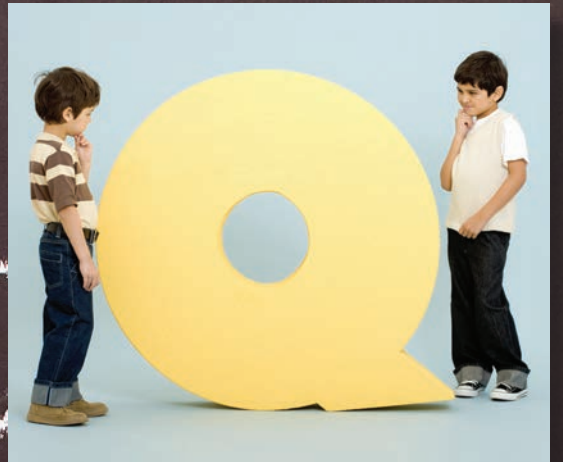
Ayrıca bu kitaplar kendi ülkemizde basıldığı halde bizim milli ve manevi değerlerimize bu kadar uzak olmaları hayret vericidir. Bir Christmas bayramını ya da Şükran Günü’nü rengarenk resimlerle adeta öğrencilerimizin gözüne sokan bu kitaplarda bir Ramazan coşkusu işlense acaba İn-

gilizce lisanına bir zarar mı gelir? Ünlü düşünürler anlatılırken bizim topraklarımızda yetişen büyük insanlardan da bahsedilse öğrencilerin özdeşim kurlmaları daha kolay olmaz mı?

MEB yayınları böyleyken özel okulların ağırlıklı olarak kullandıkları yabancı menşeli yayınlar da kullanılmadan önce içerikleri titizlikle incelenmelidir. Bu kitaplarla pompalanan İngiliz ve Amerikan kültürü eğitimcilerin özellikle dikkat etmesi gereken bir husustur. Öğrencilerimize bir yabancı dil edindirelim derken kendi kültürüne ve değerlerine yabancı, batıya her açıdan hayran gençler yetiştirmekten sakınmak durumunda olduğumuzu unutmayalım. Görsellerde verilen resimlerin bizim kültürümüze uzak oluşu bir eksikliktir. İsimler, resimler, anlatım ve parçalar bizi ne kadar temsil etmektedir? Yabancı dil eğitimi toplumu asimile etmek için mi öğretilir? Ya da bir başka deyişle aslımıza sadık kalarak başka bir dil öğrenmemiz mümkün değil midir?

Son olarak şunu tekrar etmek yerinde olacaktır. Sistemler değişir, yöntemler değişir ama öğretmenlik mesleğinin üzerindeki sorumluluk baki kalır. Elbette uygulanan her yeni yöntem beraberinde yeni sorunlar getirecektir. Ancak bize her daim elimizden gelenin en iyisini yapmak düşer, başka türlü inancımıza yakışmaz.

12 yıllık eğitimi içinde 9 eğitim dönemi boyunca çeşitli yoğunluklarda İngilizce eğitimi alan öğrenciler kendilerini bu dilde ifade etmekten yoksundur.

Okullarda İbadet ve Gençlik Üzerine

Yirmi üç yılda ağır ağır inen ve kalplere tesir eden Kur'an-ı Kerim'in toplumsal dönüşümü sağlamasına eşlik eden iki okul vardır: Biri Mekkede Dar'ul Erkam, diğeri Medine'de Ashab-ı Suffa. Bu iki okulun da müdavimlerinin çoğu gençlerdir. Efendimiz (sav) de öteki peygamberlerin birçoğu da gençlik yıllarında vahyin ilk yükünü omuzlarına almışlardır. İslam'ın tebliğinden önce Mekkede, can ve mal güvenliğinin sağlanması, zayıf ve güçsüzlerin korunması, zulmün önlenmesi gibi amaçlarla, toplumda sözü geçen, saygın ve iyi niyetli kişilerin önderliğinde kurulan erdemliler ittifakı 'Hilful fudul' e Efendimiz (sav) yirmili yaşlarında katılmıştır. Aynı şekilde Hazreti İbrahim'in yaşamı ve toplumu sorgulaması, Hazreti Yusuf'un rüyaları yorumlamaya başlaması, Hazreti İsa'nın Yahudilerle mücahedeye girişmesi, Hazreti Süleyman'ın muhakeme gücünü harekete geçirmesi hep gençlik çağlarında olmuştur. Dikkat çeken bir diğer husus, ilk 40 Müslüman'ın 32'sinin yirmili yaşlarda ya da yirmili yaşların altındaki genç erkek ve kızlardan oluşmasıdır.

Müşrik Mekke Devleti'nin totaliter yönetimine karşı Dar'ul Erkam'da organize olan gençler, iyiliklerin topluma hâkim olmasının temininde emre amade bir ruh kazandılar. O gençlerde tüm baskılara, zorluklara ve işkencelere karşı bir direniş bilinci oluştu. İmandıkları temel değerlerin topluma egemen olması için

gerektiğinde canlarını vermeye hazır-
lar. Evlerini, ticaretlerini, miras payla-
rını, zulme ortak olan kendi yakınlarını
terk ederek inandıkları değerler uğruna
dünyaya dair ne varsa vazgeçebilecek-
lerini gösterdiler. Efendimizin (sav) en
büyük destekçisi oldular ve yine dünyaya
dair bir karşılık beklemeden itaat etmeyi
öğrendiler. Dar'ul Erkam işte bu nokta-
da bilinen anlamıyla bir okuldan da öte
gerçek bir yuva idi. Mekke'de vazgeçi-
lenlerin mükâfatı -bu beklenmeyen bir

karşılık idi- Medine'ye hicretin akabinde
geldi. İslam'ın öncü gençleri Efendimiz
(sav) önderliğinde Medine'de devlet ol-
dular. İtaat bilincinin öğrenildiği Dar'ul
Erkam'ın yerini bu süreçte Aşhab-ı Suffa
aldı. Bu yeni okulda gençlere zulme karşı
kılıç kuşanma ve toplumu adaletle yönet-
me dersleri verildi. İslam'ın daveti iyi ye-
tişmiş gençlerin omuzlarında kısa sürede
Çin'e ve İspanya'ya kadar ulaştı.

Bin yıldan fazla yeryüzünde "adaleti
tesis eden" ümmet son üç yüz yıldır ırkçı
emperyalistlerden "adalet temenni eder"
duruma düştü. Elbette bunda toplumun
yarınları olan çocuklarımızın ve gençlerimi-
zin kötü yetiştirilmesinin payı yadsınamaz.
Gelinen noktada bireysel çıkarları, servet sahi-
bi olmayı, zevk düşkünlüğünü ve sekülerliği iç-
selleştirmiş bir neslin varlığı inkâr edilemez. An-
cak bu nedenle genç nesli suçlamak ise toplumsal
dönüşümlerin yasalarını görmezden gelmekle
olur. Vahyin özünün terk edildiği, şekilselciliğin

**İslam'ın camiye hapsedilmeye
çalışılmasıyla vahyin toplum
üzerindeki nüfuzu azaltılırken,
ibadet mefhumu da eğitim
sürecinin dışına atılarak gençlerin
kavram dünyasının uzağına itildi.**

ön plana çıkarıldığı bir eğitim sürecinin devamında
İslam'ın şekline de tahammül edilemeyen ama Mısır,
Yunan ve Roma'nın sapkınlığından beslenen Batı'yı
taklit etmeyi en büyük erdem sayan ve şekilselcili-
ğin zirve yaptığı bir döneme gelindi. Çocuklarımız
ve gençlerimiz kendi değerlerinden, kendi keli-
melerinden, kendi inançlarından uzak olarak
yetiştirildi.

Batı etkisinde yaşanan eğitim süreci, Ya-
hudilerin Roma'yla konsensüsü sonucu
ortaya çıkan Hristiyanlıkta olduğu gibi

gençlerin İslam'ı da bir mabet dini şeklinde algılamaları için yoğun bir dönüştürme çabası-ndan öteye değildi. İslam'ın camiye hapsedil-meye çalışılmasıyla vahyin toplum üzerindeki nüfuzu azaltılırken, ibadet mefhumu da eğitim sürecinin dışına atılarak gençlerin kavram dün-yasının uzağına itildi. Kullaşmanın aynı zaman-da bir dönüştürme olduğu aşikârdır.

Her altı saniyede bir çocuğun açlık nedeniyle öldüğü, bir milyar insanın aç bir şekilde geceyi geçirmeyi beklediği bir gezegende adına Yeni Dünya Düzeni denilen sömürü çarkının devam etmesi ancak içmiş edilmiş zihinlerle mümkün-ü ve ırkçı emperyalist kadrolar kendileri için potansiyel tehlike oluşturacağını düşündükleri genç kitlenin yetiştirilmesini yakından takip et-tiler. Mevcut sömürü düzeni, faize dayalı küre-sel ekonomik sisteme karşı söz söyleyebilecek tek inanç sisteminin İslam olduğunun farkın-daydı ve halkı Müslüman olan ülkelerde okutu-lacak müfredatı bizzat ortaya koydu. İşbirlikçi kadrolar eliyle yeni nesillerin elinden kelimeler çalındı, kavramların içi boşaltıldı ya da tam ter-si anlamlar yüklenildi. İşte ibadet mefhumu da bu süreçte kavram kargaşasından nasibini aldı.

İnancımıza göre kavramlarımızın dayanağı Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye'dir. Neyin ibadet olduğuna ya da neyin ibadet olmadığına karar verecek merci de Allah ve Resulü'dür.

Ahzap suresinde de buyrulduğu üzere Allah

ve Resulü bir konuda hüküm verdikleri zaman erkek ve kadın, genç ve yaşlı, öğrenci ve öğret-men, asker ve sivil tüm Müslümanlara düşen görev itaat etmektir. İslam barış dinidir ve en önemli barış insanın rabbiyle barışmasıdır. Bir Müslümanın Allah'la savaşması düşünülemez. Allah'la barış kulluğu sadece O'nun için yap-maktır ve kullara kul olmayı reddetmektir. Bu tevhid inancının gereğidir. Bizim her zaman söylediğimiz önce ahlak ve maneviyat prensibi-nin temelinde de bu inanç yatmaktadır. Ahlak kişinin Allah ile barışık olmasıdır. Kula kulluğu reddetmesidir. Kimden gelirse gelsin zulme karşı durmasıdır. Yakınları aleyhine bile olsa adaleti gözetmesidir. Maneviyat ise böyle bir ahlaki duruş sergilendiğinde başımıza gelecek olan her türlü sıkıntıya karşı yolumuzdan, de-ğerlerimizden, inancımızdan vazgeçmeme ka-rarlılığının yüreklerimizdeki karşılığıdır.

İman İslam'ın tüm insanlara teklifidir. Bu teklife iştirakle insan Müslüman olur. Vahye ve Peygambere (sav) gönülden inanan bir müs-lümana düşen görev inancına uygun bir hayat sürmektir. İslam inancının kriterleriyle ters düşmeyen her düşüncüyü, sözü ve davranışı sadece ve sadece âlemlerin rabbini hoşnut et-

Müslümanın yaşamı ibadetler ve diğer davranışlar şeklinde ayırması mümkün değildir. Bilakis ibadet vasfı taşımayan tüm davranışlar rabbimizin hoşnut olmayacağı fiiller sınıfına girer.

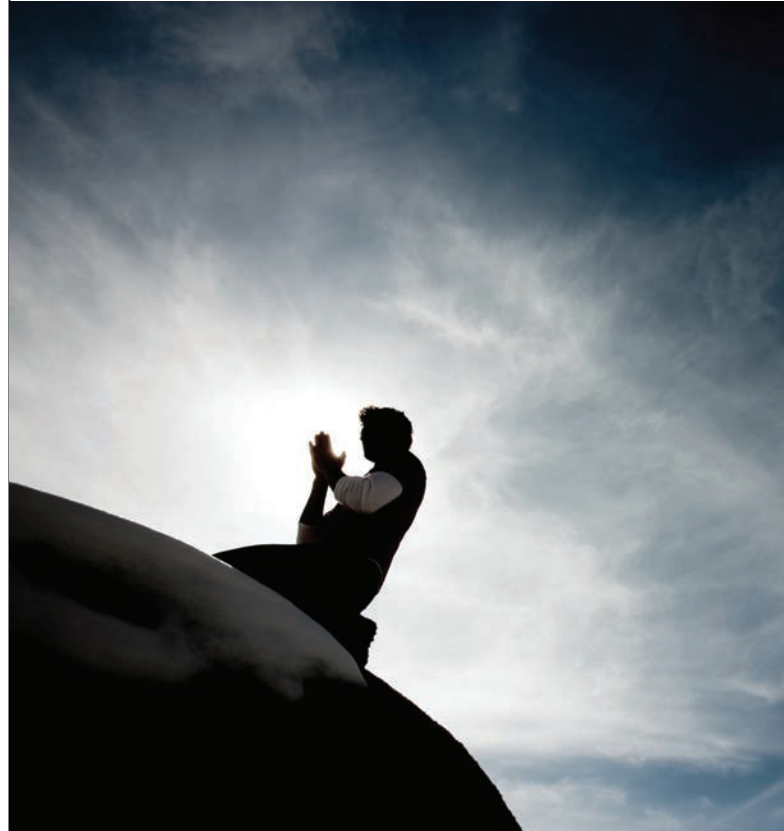
mek için ortaya koyduğumuzda bunların ta-mamı ibadettir. Sınıfta, dolmuşta, tramvayda insanlara selam vermekte; bir parkta bankta otururken güvercinlere yem atmakta; gece-leyin şehrin ışıklarından uzak bir ortamda gökyüzüne bakıp düşünmekte; tüm insanlara faydalı olabilmek amacıyla ders çalışmakta; er-tesi gün mücadelede daha dinç olabilmek ga-yesiyle uyumakta eğer rabbimizin hoşnutluğu

için yapılyorsa ibadettir. Yani ibadet mefhumu mükellef bir kişinin son nefesine kadar yaşamının her anını kapsar. Tüm yaşamı bir ibadete dönüştürmek İslam'ın müslümanlara teklifidir. En'am suresinde de buyrulduğu gibi bizim hayatımız, namazımız, tüm salih davranışlarımız ve ölümümüz Allah içindir. Efendimiz (sav) de "hayat iman ve cihaddır" buyurarak bu gerçeği bir nevi formülleştirmişlerdir. Bu böyle olunca da tüm yeryüzü Müslümanlar için bir mabettir. Bir müslümanın yaşamı ibadetler ve diğer davranışlar şeklinde ayırması mümkün değildir. Bilakis ibadet vasfı taşımayan tüm davranışlar rabbimizin hoşnut olmayacağı fiiler sınıfına girer.

Her insan yaratılış itibariyle özgür ve hak sahibi olarak dünyaya gelir. İçinde bulundukları toplumlarda da özgür ve hak sahibi olarak yaşamak ister. Hangi inançtan olursa olsun başkalarına karşı şiddete başvurmayan her insanın, herhangi bir toplumda yaşama hakkı, ailesinin ve neslinin korunması hakkı, mülkiyet hakkı, akıl ve ruh sağlığının korunması hakkı ile düşünce ve ifade hakkı teminat altında olmalıdır. Bu hakların gasp edilmesi kim tarafından işlenirse işlensin bir zulümdür. Bir toplumda yaşayan her hangi bir insanın düşünce ve ifade hakkının olduğuna karar verebilmemiz için de dört temel umdeye o kişinin sahip olup olmadığına bakmamız gerekir. Öncelikle kişi inandığı değerleri öğrenebilmelidir. (Tedrisat hakkı). İkinci olarak kişi inandığı değerler etrafında örgütlenebilmelidir.(Teşkilat hakkı). Üçüncü olarak kişi inandığı değerleri öğretebilmelidir. (Tebliğ hakkı). Dördüncü olarak da kişi inandığı değerleri yaşayabilmelidir. (Tatbikat hakkı). Bu hakların beraberinde bir kaos oluşturmaması için de kişilerin şiddete başvurmamasına katiyen müsaade edilmez. Şimdi bir insana sen inanabilirsin ama inandıkların bir kısmını ya da tamamını öğrenemezsin, öğretemezsin, hayatına tatbik edemezsin ve inandığın değerler etrafında örgütlenemezsin demek bir hak gaspıdır. Yine aynı şekilde kişinin zamanının büyük bir kısmını geçirdiği bir mekânda kimseye fiili bir

zararı dokunmayan bir inancını yaşamasına engel olmak da bir hak gaspıdır.

İyiye kötünden, doğruyu yanlıştan, faydalıyı zararlıdan ve adaleti zulümden ayırt edebilecek potansiyele sahip her Müslüman inancımıza göre mükelleftir. Mükellef bir Müslüman'ın kendine, insanlara, doğaya ve Rabbine karşı sorumlulukları vardır. İslam'a girişin anahtarı olan Kelime-i Şehadet bu sorumlulukları yerine getirmeye dair Allah ile yapılmış bir sözleşmedir. İnsan ömrü boyunca bu sözleşmeye sadık kalabilme kararlılığıyla sınanmaktadır. Bu sözleşmeyi günde beş kez hatırlatan bir yükümlülüğümüz vardır ki bu hepimizin bildiği namazdır. Her rekâtta okuduğumuz Fatiha Suresi ile ibadetin yani yaşamın yalnız O'nun için olduğunu ve her türlü musibet karşısında sığınılacak yardım istenilecek tek kapının O olduğunu kendimize hatırlatırız. Salih bir şekilde kılınan namaz, içinde yaşadığı toplumun Hazreti Şuayb Peygambere yönelttiği soruda olduğu gibi inanan

bir insanı kötülükler karşısında müdahaleci bir tutum takınmaya sevk eder. Yoksulu doyurmayı, yetimleri kucaklamayı, sahip olduklarımızı komşularımızla paylaşmayı, servete düşkün

Müslüman bir toplumda teneffüs saatlerine ya da mesai boşluklarına namaz sıkıştırmak eziyettir, işkencedir.

olmamayı, altın ve gümüşü biriktirmemeyi, insanların ayağına takılması muhtemel bir taşı yoldan kaldırmayı emreden namaz aynı zamanda çirkin ve fena işler karşı Müslüman'ın zırhı olur. Namaz bu niyetle kılındığında namazdır. Namazın terki ise zaten niyetin de bozulması demektir ki bu durum başlı başına bir kötülüktür. Müslüman olduğunu beyan eden her insana mükellef olduğu yaştan itibaren namaz farzdır.

Organik bir maddenin üzerine lugol çözeltisi damlatıldığında oluşan mavi-siyah renk ortamda nişastanın varlığını gösterir. Burada lugol çözeltisi bir ayıraçtır, indikatördür. Kişilerin ne niyette olduğunu bizim kesin olarak bilmemiz mümkün olmasa da ezana icabet kişinin imanındandır. Yani namaz inancın bir indikatörüdür.

Namaz ibadetinin yerine getirilmesi için de fıkhen temiz ortamlara ihtiyaç vardır. İnsan deniz kenarında kumun üzerinde, pamuk tarlasında toprağın üzerinde, parkta bahçede çayır çimenin üzerinde namaz kılabilir. Hastane, tersane, dersane, okul, fabrika, otogar, dinlenme tesisi gibi tuvalete ve diğer tüm kullanım alanlarına aynı ayakkabılarla gidilen mekânlarda namaz kılmak için mescitlere ihtiyaç vardır ve bunun temin edilmesi bir Müslüman'ın namaz kılabilmesi için zaruridir. Bir Müslüman'ın mesaisi de eğitimi de namaza engel olamaz. Müslüman bir toplumda teneffüs saatlerine ya da mesai boşluklarına namaz sıkıştırmak eziyettir, işkencedir. Bilakis Bakara suresinde de buyrulduğu gibi "namazı dosdoğru kılmak" mesainin

ve teneffüslerin namaz vakitlerine göre ayarlanmasıdır. Böyle bir düzenlenmenin ne 'Pisagor Teoremi'ni ne de 'Yerçekimi Kanunu'nu öğrenmeye engel teşkil etmeyeceği aşikârdır.

Biz çocuklarımızı inandığımız değerler doğrultusunda yetiştirmek istiyoruz ve bu değerleri öğrenmelerinin hiçbir fen bilimini, mühendislik bilimini, matematik bilimini öğrenmeye engel teşkil edecek bir yanı yoktur.

Ülkemizde okula başlama yaşı Efendimizin (sav) "Çocuklarınızı yedi yaşında namaza başlatın. On yaşına gelince kız ve erkek çocukların yataklarını ayırın. Fakat mutlaka namaza devam etmelerine itina gösterin." emirlerinde de buyurdıkları yaş dilimiyle mündemiçtir. Namazın bir takım jimnastik hareketleri olmadığı veçhile burada emredilen çocuğun aynı zamanda Kelam-ı Kadim mesajıyla tanışmasının sağlanmasıdır. Her rekâtında Fatiha suresi olan Namaz aynı zamanda Müslüman'ın günde beş vakit Kur'an-Kerim ile buluşmasıdır. Bunun için de ilkokula başlayan bir çocuğun mutlaka Kelam-ı Kadim'i anlayabilmesini sağlayacak bir eğitimden geçirilmesi gerekir. Elbette bu sürecin de "Türkiye, Kuzeyinde Karadeniz, Batısında Ege, Güneyinde Akdeniz olmak üzere üç tarafı denizlerle çevrili bir yarım adadır." bilimsel gerçeğiyle çelişen bir yönü olmayacaktır.

Şimdi kalkıp da sadece üniversite yerleşkelerine yönelik bir mescit talebini dile getirmek ya da kızlarımız üniversitelere tesettüre uygun girebilsinler demek veyahut ortaokullardaki seçmeli Kur'an-ı Kerim derslerinde kızlarımız başörtüsü takabilsin demek doğru bir yaklaşım değildir. Hamd olsun biz Müslümanız. Allah'a ve Resulüne inanıyoruz. Böyle bir inanca sahip bizim en doğal temel hakkımızdır. Bu inancın gereğini yaşamak yine bizim en doğal hakkımızdır.

Azınlıkların temel hak ve hürriyetleri elbette korunmalıdır ancak hiçbir Müslüman da bu bahane edilerek alakasız bir biçimde temel hak ve hürriyetlerinden yoksun bırakılmamalıdır. Bir

Müslüman'ın mükellef olduğu tüm zaman ve mekânlarda vakti giren namazı kılması en doğal hakkıdır. Özellikle de İslam'a ait aidiyet ve farkındalık duygusunun oluşacağı yaşlarda çocukların ve gençlerin namazdan, tesettürden mahrum edilmesinin hiçbir bilimsel izahı yoktur. Tek bir Müslüman öğrencinin bile devam ettiği her okulda mutlaka mescit olmalıdır, mutlaka abdesthane olmalıdır ve teneffüsler mutlaka o öğrencinin Namazı vaktinde kılabilmesine uygun olarak düzenlenmelidir. Bu arada tesettür sadece seçmeli Kur'an-ı Kerim dersinde Kur'an okurken ya da öğrenirken veyahut seçmeli siyer dersinde Efendimizin (sav) hayatı işlenirken uyulması gereken bir emir değildir. Mükellef olmuş Müslüman bir kız çocuğunun nerede nasıl örtünmesi gerektiği çok net bir biçimde bellidir. Kimse böyle bir tercihe engel olamaz. Hayat Bilgisi dersinde de, Fen Bilgisi dersinde de bu emre uymak isteyen uyabilmelidir. Eğitim süreci adına insanlara kılık kıyafet dayatmaya ve insanları inandıkları gibi yaşamaktan mahrum etmeye kimsenin hakkı yoktur.

Avrupa'nın birçok ülkesinde, Rusya'da ilköğretimde başörtüsünün serbest olması, İngiltere'de kolejlerde sabahları toplu ibadetin mecbur tutulması bizim bu konuyla ilgili kıstasımız değildir. İnanç özgürlüğü en temel haklardan biridir ve üç beş ülke emsal gösterile-

rek bahsedilemez ya da Fransa'daki başörtüsü yasağı örnek alınıp da parmak hesabıyla gasp edilemez.

İslam kendinden olmayanı imhaya yönelik bir inanç değildir. Bilakis savaşta bile hukuku gözetmeyi ve düşmanlara karşı öfkelenmeyi değil adaleti emreden bir dindir. Bu inancın temel değerleri aileden başlayarak okulda ve üniversitede eğitimin her safhasında çocuklarımıza ve gençlerimize aktarılmalıdır. Bu inanca sahip bir genç dinamizmini ve enerjisini sadece kendisiyle aynı düşüncede olanların ya da kan bağı bulunanların yararına değil bilakis hangi düşünceden olursa olsun tüm insanların yararına kullanacaktır. Komşusunun Rum, Ermeni ya da Rus olup olmadığına değil aç yatıp yatmadığına bakacaktır. Kendinin, anne babasının, yakınlarının bile aleyhine olsa adaletten yana olacaktır. Yaşamın merkezine hedonizmi ve egoizmi yerleştirmeyecek, bilakis acılara ortak olmayı ve elindekini paylaşmayı dert edinecektir. Beslediği kuş ölünce, o kuşun sahibi çocuğa taziye için ziyarete giden bir Peygamberin ümmetinin çocukları yan kesicilik, hırsızlık, yaralama, gasp, mala ve ırza tecavüz yapar hale gelmişse; fuhuş ya da tefecilik yoluyla para kazanmaktan ar duymuyorsa; işkence ya da yargısız infazı meslek edinmişse mutlaka okullar kendilerine çekidüzen vermelidirler.

KALİTE YÖNETİMİ

Ramazan AKSOY / Eğitimci - Yazar

Son yıllarda Toplam Kalite Yönetimi anlayışının tüm kurum ve kuruluşlardaki uygulama çalışmalarından etkilenilerek, okullarda yürütülen eğitim faaliyetlerinde de Toplam Kalite Yönetimi anlayışı oluşturulmaya çalışılıyor. Eğitimin niteliğini artırma amaçlı olarak ortaya konulan bu anlayıştan yararlanmakta fayda var.

Toplam Kalite Yönetimi yalnızca bir teknik değil; bir düşünce biçimi, bir felsefe, bir anlayıştır. Temel felsefe, ilk seferinde hatasız üretimle müşterileri beklentilerinin tamamen karşılanmasıdır. En pahalı maliyet telafi maliyetidir. Tam öğrenme, sıfır hata önemlidir. İsraf-tan kaçınmak gerekir. Sürekli gelişme ve iyileştirme içinde olunması gerekir (Durmak düşmektir). Müşteri ihtiyaçları esastır.

En önemli özelliği, kalitenin sağlanmasındaki sorumluluğu sadece birkaç kişinin omuzlarına yüklemeyip sistemdeki herkesin paylaşmasıdır. Bunun için ekip ruhu çok önemlidir. Başta müdür, yönetici, lider olmak üzere herkesin önce bunu en azından beyninde, kalbinde, gön-

lünde kabul etmesi gerekir. Zamanla yapılacak çalışmalar ve verilecek eğitimlerle ilerlemeler kaydedilir. Sonunda hem sistemde çalışanların, hem de sistemden yararlananların mutlu olmaları hedeflenir.

Üst yönetim kalite kültürü oluşturur. Bu herkes tarafından benimsenir ve sürekli gelişim için gönüllü katılım özendirilir. Kesintisiz eğitim ve bilgilendirme gerekir. Amaçlara ulaşabilmek için önce bu eğitimi verecek olan eğitimcilerin eğitimi dikkatlice ele alınır. Okul, öğrenen bir organizasyon olarak kabul edilir. Daha çok eğitim, yeniden eğitim ve sürekli eğitime dikkat edilir.

Bir öğrencinin kendisini en iyi biçimde nasıl yetiştireceğine, bir öğretmenin bu konuda öğrencisine nasıl yardımcı olabileceğine odaklanan bir sürece geçiş yapılmalıdır. Öğretmenin öğretme sorumluluğunun yanı sıra, öğrenciye de öğrenme sorumluluğu veren bir sistemdir. Öğrencinin kendi yeteneklerini ortaya koymasını ve kullanmasını sağlar. Zamanla kendine güveninin artması, eğitim olayına sa-

hip çıkması ve pasif durumdan kurtulup araştıran, çaba gösteren, ilgili, etkileşime açık, aktif bir katılımcı olması hedeflenir.

Eğitim süreci bir sistem olarak girdiler, çıktılar, çıktıların ölçülmesi ve üretim olarak basamaklandırılır. Bilginin tespiti, bilgiye ulaşım, bilginin elde edilmesi ve iletilmesi bu sürecin basamakları olarak sıralanır. Bizim kültürümüzde bu basamaklardan sonra bilginin içselleştirilerek yaşama aktarılması da vardır. Yaşanmayacak bilginin elde edilmesi için çabalamaya da gerek yoktur. Bilginin tek taraflı olarak öğretmen tarafından öğrenciye yüklenmesi, depolanması, yığılması değildir amaçlanan. Yüklenen, depolanan, yığılan bilgilerin ne kadarının öğrencinin hafızasında kaldığını ölçen başarı göstergelerinden de vazgeçilmelidir. Gerekçeleri belli olmayan programın (müfredatın) belli bir zaman diliminde yetiştirilmeye/bitirilmeye çalışılması da terk edilmelidir.

Eğitim sürecinde amaca ve hedeflere ulaşıldığını ölçebileceğimiz standartlar geliştirmek çok zordur. Süreç eksenli bir ölçme daha doğrudur. Bir üst okulun sınavını kazanmayı hedefleyen, sınav sonuçlarına endeksli bir ölçüm eğitimin niteliğini olumsuz etkileyecektir. Yapılan araştırma sayısı ve niteliği, basılan ve yayılan yayımlar, projeler ve hepsinden de önemlisi öğrencinin mutluluğu ve huzuru daha sağlıklı bir ölçümün göstergesi olacaktır. Hedefe ne kadar uzak kalındığının tespiti değil, hedefe ulaşabilmek için daha neler yapılabileceğinin tespitidir kontrol. Güven iyidir fakat kontrol daha iyidir.

Gerçeklere göre yönetim (reel politik) sağlanmalıdır. Kalite için para önemlidir, fakat paraya mutlaka ihtiyaç olmadığını da bilmek gerekir. Motivasyonu arttırmak, zamanı kısaltmak için paranın dışında da araçlar vardır. Kaynak israfına neden olabilecek yanlış kararlara tolerans/müşamaha/hoşgörü çok azaltılmalıdır. Hatırgönül ilişkisi, iltimas, rüşvet, adam kayırma olmamalıdır. İnsanın saygın bir konumu olma-

lı ve hata yapma korkusundan arınmalıdır. İlk seferde en doğru üretim hedeflenmeli ve telâfi maliyetinin en yüksek maliyet olduğu unutulmamalıdır.

Bir okulda görülebilecek düşük verim ve başarısızlık, büyük ihtimalle ne okulun öğretmenlerinin işlerini yapmamalarından ne de öğrencilerin kalitesizliğinden kaynaklanır. Genellikle okul sisteminin kendisinden kaynaklanan olumsuzluklardandır. Sistem içindeki tüm elemanların sürekli eğitilmeleri ve bilgilendirilmeleri gerekir. İnsanlar kendilerini eğitmeye özendirilmelidir.

Eğitimin bu dünyadaki amaçlarına:

İnsanı insan yapan erdemlerin ve ahlaki değerlerin kazanılması,

İnsanın dünyayı ve kendi hayatını anlamlandırması ve uyumu,

Daha yaşanabilir bir dünya oluşturma çabası ile ulaşılabilir. Toplumun bireyleri bir yandan teknik bilgilerle donanırken, bir yandan da davranışlarının niteliği mükemmelleştiğinde amaçlara ulaşıldığı anlaşılabacaktır.

Bir okulda Toplam Kalite Yönetim Sistemine geçebilmek için aşağıdaki yöntem önerilebilir:

A. OKULUN MEVCUT DURUMUNUN BELİRLENMESİ

1. Amaç, ilke, misyon, vizyon, strateji ve politikaların belirlenmesi. Önceden belirlenmişse gözden geçirilmesi.

2. Öğrenci, öğretmen, idareci, diğer iş görenler, veli, üst öğretim kurumları ve toplumun (potansiyel müşteri) beklentilerinin belirlenmesi ve değerlendirilmesi.

3. Örgütlenme yapısı, hiyerarşik düzen ve yönetim şeklinin kesinleşmesi.

4. Çalışanların görev ve görev alanı tanımla-

masının herkes için ayrı ayrı yapılması.

5. Öğrenciye tanıtılacak ve kazandırılacak erdemler ve değerlerin belirlenmesi. Nasıl kazanılacağına dair değerlendirmeler yapılması.

6. Sorunlar ve aksaklıkların tespiti için çevre analizi yapılması. Yapılmışsa değerlendirilmesi (güçlü yanlar, zayıf yanlar, fırsatlar, tehditler)

B. OKUL YÖNETİM SİSTEMİNİN GELİŞTİRİLMESİ

1. Birey, aile, toplum, iş hayatı, okul ve üst okul için, kalite kriterlerinin ve öğrenciye kazandırılacak özelliklerin belirlenmesi.

2. Kalite iyileştirme çember ve gruplarının oluşturulması.

3. Davranış kazanmada eğitim süreçlerinin ve öğrenci-öğretmen-veli işbirliğinin sağlanması.

4. Örgüt alt yapısının geliştirilmesi.

a. Okul Gelişim Yönetim Ekibi (OGYE)

b. Araştırma Geliştirme Ekibi (ARGE)

c. Branş Kalite Koordinasyon Ekibi (Zümre Başkanları Kurulu)

5. Kalite ölçme ve değerlendirme alt sistemi (Ölçme Değerlendirme Birimi)

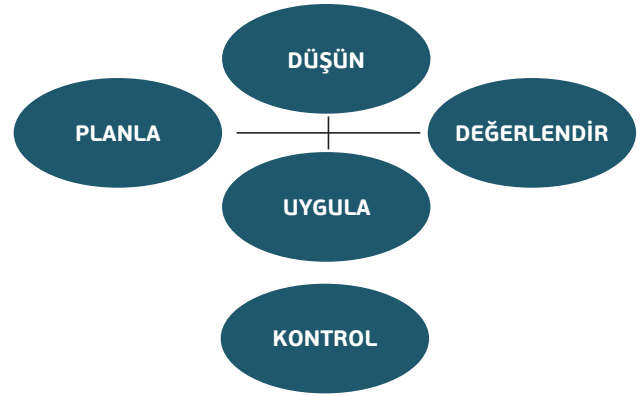
6. Motivasyon alt sistemi (Rehberlik ve Rehabilitasyon Birimi)

Düşün, planla, değerlendir, uygula ve kontrol et döngüsü içinde sürekli bir gelişim için çalışılmalıdır. Okul öğrenen bir organizasyon haline getirilmelidir. Basit ve daha ziyade yatay bir örgütlenme oluşturulmalıdır. Pilot uygulama alanları belirlenip örnek uygulamalar yapılmalıdır. Okulda var olan kalite kültürü ile Toplam Kalite Yönetimi için öngörülen kalite kültürü arasındaki fark belirlenip giderilmelidir. Her şeyi daha ileriye götürmenin mümkün olduğunun, mükemmellik tanımının da aslında sürekli

gelişme ve olgunluk için çabalamak olduğunun bilinmesi gerekir. Zaman ve şartların değişmesiyle ortaya çıkan değişiklikler ve yeni durumlar da gelişim çabası gerektirir.

Okul öğrenen bir organizasyon haline getirilmelidir. Basit ve daha ziyade yatay bir örgütlenme oluşturulmalıdır.

Başta insan olmak üzere, hiçbir şeyin israf edilmemesi gerektiğinin bilincinde olunmalıdır. Sorunları gizlemek ve görmemezlikten gelmek çok tehlikeli yeni sorunlara ve kötü sonuçlara neden olabilir. Bu hususta dikkatli olunması gerekir.

ÇOCUKLARIMIZI NE KADAR ANLIYORUZ?

Durmuş KOÇ / Eğitimci-Şair-Yazar

Geleceğimizin güvencesi, yarınlarımızın mirasçısı neslimizin devamını sağlayacak olan çocuklarımızı en iyi şekilde yetiştirmek, geleceğe en iyi şekilde hazırlamak anne babaların, eğitimcilerin ve toplumun başlıca görevlerindendir.

Onlara nerede, nasıl, ne şekilde davranacağını bilmeli; onların duygu ve düşüncelerini bir ağaç budar gibi budamamalıyız. İlgi ve şefkat ile onları kucaklamalı, umutlarına umut katmalı, güvenini tazelemeli, onları başarıdan başarıya götürmek için gerekli her şeyi yapmalıyız. Ürkek, korkak, çekingen olarak pasifize etmemeliyiz. Metanetli, cesaretli, gayretli ve kendine güven sağlayarak yetiştirmeliyiz.

“O çocuktur bilmez”, “O çocuktur anlamaz” “Senden adam olmaz” gibi aşağılayıcı, küçük düşürücü, onur kırıcı sözlerden kesinlikle kaçınmalıyız. Yanlış teşhis, yanlış tahlil olumlu netice veremez. Yerli yersiz sözlerden her zaman kaçınmalıyız. Onlara yerinde, zamanında nasıl davranacağını bilmeli, aşırı iltifattan, yanlış davranışlardan daima uzak durmalıyız. “Ötelemeden, itelemekten, ürkütmeden, sarsmadan” kucak açıp bağrımıza basmalıyız. Onlara öğüt-

lerden çok davranışlarımızın daha etkili olduğunu örnek yaşayışımızla göstermeliyiz.

İlgiden, sevgiden, özgüvenden yoksun bir çocuğun daima kaygılı, endişeli, ürkek, güçsüz ve korku içinde olduğunu bilincinde olmalıyız. Ruhun ve bedeninin huzurlu, mutlu, umutlu olan çocukların hayatı boyunca başarıdan başarıya koştuğunu gözden kaçırmamalıyız. Onların sırlı hazinelerle dopdolu olduğunu bilmeli, her zeminde onlarla güzel iletişim kurmalı, düşüncelerini değerlendirmeli, sözlerini dinlemeli, doğru ve güzel bulduğumuz davranışlarını takdir etmeliyiz. Kendimizi hiçbir zaman “sütten çıkmış ak kaşık” kabul etmemeli, kendi yanlışlarımızı çocuklarımıza yüklememeli, ilgi alakamızı zamanlı ve zamansız kesmemeliyiz. Çocuklarımızı anlamak demek kızmak, bağırarak, çağırmak, surat asmak, cezalandırmak, dövmek demek değildir. Çocuklarımızı anlamak demek sevmek, şefkat göstermek, değer vermek, duygularına ortak olmak, dertlerini dinlemek, sevinç ve hüznünü paylaşmak, empati kurmak demektir. Büyüklüğümüzü küçüklerin bile kabul etmeyeceği yanlışlarla küçültmemeliyiz. Bu yavrularımızın bizlerden aldığı olumlu ve olumsuz davranışları bizim seviyemize geldik-

lerinde başkalarına da yansıtacaklarını asla aklımızdan çıkarmamalıyız. Eğitirken eritmemeli, ihya ederken imha etmemeli, yardım ederken de göz çıkarmamalıyız. İnsan daima sevdiğini örnek alır. Çocuklar gülen yüzden, tatlı sözden daha iyi örnek alır. Azar, alay, korkutma, incitme, küçük görme çocuğun dünyasını alt üst eder. Tarifi mümkün olmayan tahribatlar yapar. Kendimize dost değil düşman kazanmış oluruz. Toplumu kontrol edecek aranan insanları yetiştirmenin yolu sevgi, şefkat, güzel örnek olmak ve çok güzel bir eğitim ve öğretimden geçer. Aksi takdirde hem birey, hem aile, hem de toplum için, içinden çıkılmaz problemlere kapı açılmış olur.

“Sen zaten başaramazsın.”

“Seni asla dinlemem.”

“Falancının çocuğuna bak da gör.” gibi sözler onların hiç hoşuna gitmeyen sözlerdir.

“Çocukların oyunu oyun değil, onların en ciddi uğraşıdır.” Diyor Montaigne çocuklar bakarak, dinleyerek, okuyarak, araştırarak deneme yanılma yoluyla öğrenir. Onlara bunları yapmak için imkân ve fırsat vermeliyiz. Onları ne gökle-

re çıkartmalı ve nede yerin dibine sokmalıyız. Yirmi birinci yüzyıldayız. Dünya kaos içinde yaşamaktadır. Savaşlar, sömürüler, yalanlar, çalgınlıklar, cinayetler, felaketler hat safhadadır. Bunca bilimsel ve teknolojik ilerlemeye rağmen çağın insanı mutsuz ve umutsuzdur. Buluşlar, teknolojik ilerlemeler, bilimsel gerçekler insanlığın huzur ve mutluluğu için kullanılmalıdır. Yeryüzünü kan gölüne çevirecek ve bütün insanlığa zarar verecek her türlü yanlışlıklardan kaçınılmalıdır.

Gözlerden kaçırdığımız bazı gerçekler, bilerek bilmeyerek yaptığımız birçok yanlışlar kimi zaman bizi onlardan onları da bizlerden koparır.

Sanıyorum toplumlar ettiklerini biçmektedirler. Zaten bu yapılanların yanlış olduğunun meyvesini günümüzde görmekteyiz. Onlara öfkeli anında kızmak, azarlamak öfkesini azaltmaz; aksine bastırılmış bu duygular ileriye dönük öfke patlamasına sebep olur. Usulsüz terbiye edilen çocuk ile hiç terbiye edilmemiş çocuk arasında büyük bir fark yoktur. Yanlış eğitime de hiç eğitmemeden kötüdür. Her iki-

**Televizyon hazretleriyle
ilgilendiğimiz kadar ne yazık ki
çocuklarımızla ilgilenmiyoruz.
Yok sayma, umursamama,
değer vermeme bir insana
yapılan en büyük kötülüktür.
Onlara “Yavrum! Seni her şartta
her durumda ve her koşulda
seviyorum.” diyebilmeliyiz.**

sinin de ferde ve topluma büyük zararı vardır. Göze kaçan çöpü çıkarmak yerine gözü çıkarmak bir değildir. Çöpü gözde bırakmak ise hiç akıllı iş değildir. Çünkü ihmal zarara sebep olur; ıslah(düzeltilme) hayra vesile olur. Yanlış eğitilen laf anlamaz söz dinlemez bir nesil geçmişine sahip çıkamaz, geleceğine de emin adımlarla

gidemez. İletişim çağında yaşıyoruz ancak çocuklarımıza gereği gibi iletişimde kuramıyoruz. Televizyon hazretleriyle ilgilendiğimiz kadar ne yazık ki çocuklarımızla ilgilenmiyoruz. Yok sayma, umursamama, değer vermeme bir insana yapılan en büyük kötülüktür. Onlara “Yavrum! Seni her şartta her durumda ve her koşulda seviyorum.” diyebilmeliyiz.

“Anlat yavrum ne derdin var?”

“Ne anlatayım, beni hiç anlamıyorsun ki!” de-dirtmemeliyiz.

Ancak bunlar çocuklarımızın hatalarını hiç cezalandırmayacağımız anlamına gelmemelidir. Çocuklarımızı öyle yetiştirmeli, öyle büyüt-meliyiz ki onlar azarlanmaktan, dayaktan değil, anne ve babasının sevgisini, şefkatini ve ilgisini kaybetmekten korkmalıdırlar. İlgisiz, katı, ko-ruyucu, mükemmeliyetçi, tutarsız anne ve baba tutumu yanlış olan tutumlardır. Tecrübeleri-miz, öğrendiklerimiz, gözlemlerimiz, duygusal zekâmız bizim iletişim kalitemizi gösterir.

İnsanın okuduğu, öğrendiği, gördüğü her şey zihninde yoğruluyor, pişiyor, damıtılıyor ve bil-

giye dönüşüyor. Çocuğun öğrendikleriyle dav-ranışları arasında sürekli bir ilişki olduğunu hiç unutmamalıyız. Çocuklarımızın bize sordukları soruları da kulak ardı etmekten kaçınmalıyız. Sorular, çocuğu hayata hazırlayan pencere ve kapılardır. Çocuk daima yaşadığı hayata anlam verme peşindedir. Anlamlandırdığı hayat onun için çok önemli ve çok kıymetlidir. Ekip biçilme-yen boş tarlada mahsul olmadığı gibi boş gönül ve boş zihinlerde de hayır yoktur. Çocuklarımız-ın gönüllerine sevgi gülleri ekelim zihinlerini ilim incileriyle dolduralım. Asla umutlarını kır-mayalım. Tutunacak dalı, tadacak balı olalım. Onları eğitirken eritmeyelim. Geleceklerini girdaba kendi elimizle düşürmeyelim. Mutlu yarınlara umutlu geleceklere coşan sel misali hep birlikte yürüyelim. Onlara değer vererek ilgi ve sevgi göstererek bağımıza basalım. Böy-lece yüreklerini, gönüllerini fethedelim. Koşa koşa hep birlikte hedefe gidelim. Onları daima gözbebeğimiz gibi koruyarak cesaretlendire-lim. Bütün gücümüzü kullanarak insanlık adına onları en güzel şekilde yetiştirelim. Hem kendi-mizi, hem onları, hem de geleceğimizi tehlikeye atmayalım.

MİLLİ EĞİTİMİN KIBLESİ VARSA NERESİDİR?

Mustafa **AYDIN** / *Eğitimci*

Eğitim nedir?

Eğitimin gayesi nedir?

Eğitim niçin önemlidir?

“Hiçbir anne ve baba, çocuğuna güzel bir terbiyeden daha iyi bir miras bırakamaz.”

HZ. MUHAMMED (SAV)

Terbiye, eğitim anlamına geldiği gibi Osmanlıca’da ise: “Allah’ın emirlerine itaat ederek ruhen ve bedenlen yükselmeye ve yükseltmeye çalışmak. Kemale ermeğe, nizam ve emirleri dinlemeğe çalışmak. Allah rızası yolunda gitmeyi öğrenmek” anlamıyla daha geniş bir anlam yüklenmiştir.

Eğitim ise “ Eğitim bireye istenilen davranış biçiminin kazandırılması...” şeklinde ifade edilmektedir.

Terbiye ve eğitim “yetişmiş insan gücü elde etmek için yapılan bir faaliyettir”, denilebilir. Yetişmiş insan gücü için nasıl öğretileceği elbette önemlidir; ama belki de daha önemlisi ne öğretileceğidir.

Öyleyse, “Yetişmiş insan gücü” ne anlam ifade ediyor ve buna kim/kimler karar veriyor?

Sayın M. Eğitim Bakanı Ömer DİNÇER’i dikkatlice dinledim ama “Nasıl bir insan yetiştirmeliyiz?” sorusuna hiç dokunmadı. “Nasıl öğreteceğiz ?” konusunda duyulan kaygı “Ne öğreteceğiz?” konusunda neden duyulmuyor? Aynı şeyleri 8 yıl öğreterek elde edemediğimiz iyi netice, 12 yıl aynı şeyleri öğreterek elde edilebilir mi sorusunu aklımıza getiriyor ve doğal olarak da bu durumdan endişe duyuyoruz.

Öğretmen yetiştirme konusunda değişimden bahsediyor sayın bakan.

Milli Eğitimin Kiblesi Varsa Neresidir?

Milli Eğitimimiz 27 Aralık 1947’de imzalanan ve “Fulbright Antlaşması” olarak anılan “Türkiye ve ABD Hükümetleri Arasında Eğitim Komisyonu Kurulması Hakkındaki Anlaşma’nın sonucu olarak ve Dünya Bankası fonları ile finanse edilip projelendirilerek geliştirilmektedir, zira anlaşma yürürlükte, uzmanlar görevdedir. Sorarım sizlere Dünya Bankası tarafından finanse edilen proje nasıl milli olabilir?

Burada iki durum insanın dikkatini çekiyor:

- “Nasıl bir insan?” isteniyor sorusu sorulmamış. (M. Akif ERSOY’un Asım’ın nesli ya da Tefik Fikret’in “Haluk”u)

- Ya da milletten gizlenerek ılımlı İslam Projesinin en önemli ayağı olarak Protestan Müslüman mı?

Eğitimin kazandırdıklarının faydası ne kadar süre ile sınırlıdır? Bu soruya cevap verilmeden sistem tartışmalarının faydası olamayacağı açıktır. Fayda sadece dünya hayatı olarak düşünülürse Ahiret yok sayılmıştır. Materyalizm/maddecilik ve Sekülerizm/dünyacılık, insanlığa huzur, barış ve sadet getirmemiştir/getiremeyecektir. Çünkü fitrata-yaratılışa aykırıdır. Daha açık ifadeyle insanî bir eğitim değildir. Bir insanın öğrenim hayatının büyük ve önemli bölümü sadece 50-100 yıl bir fayda için öngörülürken ebedi hayat için bir eğitim öngörülmemesi, onun yok sayılması büyük bir eksiklik, ahiret hayatını yok saymaktır. Eğitimin içerisinden ahiret bilgisini çıkardığınızda sonucun felaket olacağı aşîkârdır.

Sayın başbakan
b i r

konusmasında “Dindar gençlik yetiştireceğiz.” demişti de sayın bakanı dinleyince “Hangi dinin gençliği !” anlatılmak isteniyor, pek anlayamadık. Şöyle ki:

Meşhur bir hikâyedir: “ Kilise çanın yanına şarap koymuşlar, buraya konan bir karga şaraptan doyarsa içince hem kilise haçına pislemiş, hem de sızıp kalmış oracıkta. Papaz çan çalmaya geldiğinde sarhoş kargayı görüyor ve elline alarak kendi kendine söylenmeye başlıyor:

-Ey karga, Eğer sen Müslüman olsaydın bu şaraptan içmezdin. Çünkü Müslümanlar içki iç-

mezler. Eğer Hristiyan olsaydın şu Haça pislemezdin. O halde sen kimsin? Hangi dindensin? Bre karga? ”

Bir yandan “Dindar gençlik yetiştireceğiz” denirken; öbür yandan hükümetin yayınladığı bir genelgeyle, “...cihad, hicret, mücahid, mümin, münafık, şehit, tevhid...” İslam’ın temel kavramları bile yasaklanırken hangi dinin dindarını yetiştireceksiniz, endişe duyuyoruz.

Burada farklı algılamalardan/yanılgılardan yararlanılarak göz boyayıcılığı yapılmakta, adeta Firavun’un sihirbazları gibi necip milleti-

Milli Eğitimin Kiblesi Varsa Neresidir?

mizin saf ve temiz duyguları istismar edilmektedir. “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” dersi buna neden olmaktadır. Anayasa ile zorunlu hale getirilen bu dersi halkımız dolayısı ile velilerimiz “İslam Dini öğretiliyor” diye algılamakta, devlet laiklik adına “Dinlere eşit mesafede durayım” diye, dinlerin bilgisinin verildiği bir kültür dersi olarak algılamakta ki Danıştay’ın kararı ile durum bu şekilde tespit edilmiştir. Öğrenci; derslerden bir ders ve diğer derslere tutumu gibi davranarak, diğer derslerden biri olarak algılamakta, Öğretmen ise; üç farklı şekilde algılayıp bunun neticesinde de üç farklı tutum sergileyebilmektedir.

Zira dini hayatın giderek zayıfladığı bir ülkede temel dini kavramlara da yasak koymak, insanları sadece dini evrenlerinde değil; genel olarak gündelik hayatlarında da lal (dilsiz), hafızasız, köksüz hale getirmenin başka yolu-
dur.” İslam bu şekilde zayıflatılırken “Dindar gençlik yetiştireceğiz” kafalarda soru işaretleri bırakmaktadır.

Hazırlanan din dersi müfredatına göre “İslam” kavramının ancak 8’inci sınıfta öğretilecek kavramlar listesinde yer aldığı görülüyor. Bu durum “İslam” kavramıyla ilgili bir eğitimin bulunmadığı anlamına geliyor. Diğer yandan “Budizm, Hristiyanlık, Hinduizm ve Yahudilik” kavramlarının da 8’inci sınıfta öğretilecek kavramlar listesinde yer aldığını görüyoruz. Burada amaç çocuklarımız tüm dinleri öğreneceklermiş, buna göre de din tercihini objektif olarak yapacaklarmış. Peki, din dersinin amacı çocuklarımıza kendi dinlerini, yani İslam’ı öğretmek değil mi?

Kaldı ki “Danıştay’ın verdiği bir kararla” din dersi diye bilinen dersin bir kültür dersi olduğu açıkça ortaya koyulmaktadır. Ve bu anlamda insanımıza sunulan bu dersin İslam’ı öğrenmeye öğretmeye ve Müslüman bir birey yetiştirmeye yönelik olmadığı aşikârdır.

Yabancı dil dersinin 2. Sınıflarda okutulması

uygun görülürken, (din kültürü dersi eğer İslam kastediliyorsa ki anlaşılır değil) 4. Sınıftan itibaren okutulması ne anlama gelmektedir: “İslam öğretimi yabancı dil öğretimi kadar bir anlam ifade etmemektedir” şeklinde algılanmaz mı?

Yine bir konunun eksik ve yanlış öğretilmesi hiç öğretilmemesinden daha tehlikelidir. O nedenle yolun başında sadece iş yapılmak için değil doğrusunu yapmak ve kınayıcının kınamasına aldırmadan tam ve doğru işi doğru şekilde yaparak hareket etmek insanımıza ve tüm insanlığa fayda vereceğini ilgililerimize bir kere daha hatırlatmanın bir görev olduğuna inanıyoruz.

Kaynaklar:

*Osmanlıca Sözlük

**Türk Eğitim Sistemi S. 20 - Mustafa FIRAT

*** İkili Antlaşmaların İç Yüzü ve Amerikan Emperyalizmi ve CIA - Haydar TUNÇKANAT

**** <http://arsiv.sabah.com.tr/2005/01/13/gnd106.html>

***** Ali Bulaç, “Dinin dilini zayıflatmak” başlıklı 7 Mart 2005 tarihli Zaman gazetesinin 17. sayfasındaki yazısını şu paragrafla noktalyordu: “Genelge kapsamında yasaklanan kelimeler, İslâmî literatürün belli başlı terimleri, yani anahtar kavramlar. Büyük bir kısmı Kur’ân’da geçiyor. Dini hayatın giderek zayıfladığı bir ülkede temel dini kavramlara da yasak koymak, insanları sadece dini evrenlerinde değil, genel olarak gündelik hayatlarında da lal (dilsiz), hafızasız, köksüz hale getirmenin başka yoludur.”

***** <http://m.posta.com.tr/NewsDetail.aspx?ArticleID=100464>

... kitapların genel olarak mezheplerüstü yaklaşım esas alınarak hazırlandığının altını çizen Danıştay 8. Dairesi kararında, şu ifadelere yer verildi:

“Söz konusu karar sonucunda din kültürü ve ahlak bilgisi dersinin yeni müfredatı ile din dersi niteliği taşımadığı, içerik olarak din kültürü ve ahlak bilgisi öğretimi olarak kabul edilmesi gerektiği açık olup...

ATHEISM

Bilmeyip de BİLDİĞİNİ SANAN Hastalar (Ateistler)

Birol DUMAN / Yazar

Türkiye dışında kavramların, ideolojilerin, görüşlerin böylesine yozlaştığı, anlam karmaşası yaşadığı başka bir ülke var mı bilmiyorum.

Lao Tsu (Laozi)'ye isnat edilen "Bilmediğini bilmek en iyisidir. Bilmeyip de bildiğini sanmak tehlikeli bir hastalıktır." sözü en çok Türkiye'deki görüş (!) sahiplerine yakışıyor. Ne sağcıyım diyen sağcılığı, ne solcuyum diyen solculuğu, ne ateistim diyen ateizmi doğru dürüst biliyor.

Avrupa'da münferit ateizmin yanında özellikle 19. yüzyılda kitlesel ateizm de yaşandı. 19.

yüzyıl bilindiği gibi sosyalizmin de altın çağıydı ve o dönemde ateizm moda-fikir olarak kabul görüyordu. F. Engels "Blankici Mültecilerin Programı" adlı yazısında "Şükür ki, bu günlerde tanrı tanımaz olmak çok kolay." diyordu. Cemil Meriç de bir sohbetinde "Marks hazır bir materyalizm mirasına kondu." tespitinde bulunur. (Cemil Meriç, Sosyoloji Notları ve Konferansları)

"Bilmediğini bilmek en iyisidir. Bilmeyip de bildiğini sanmak tehlikeli bir hastalıktır."

Marks tanrıtanımazlık konusunda Feuerbach'ı arkasına alır ve onun teorilerini bilimsel görüş olarak sunmaya çalışır. Din aleyhine kendine özgü deliller bulmaktan yoksun olan Marks kendisini takip edenleri ilk maddenin yaratıcısı veya hareket ettiricisi hakkında tartışmaya girmemeleri konusunda uyarır. Şöyle der Marks: "Gözünü sadece bir yön üzerine, babamı kim dünyaya getirdi diye kendine sorular sormakta devam ettiğin sonsuz dizi üzerine dikmemelisin." (Karl Marks, 1844 El Yazmaları)

Ateistler dini veya semavi dinlerin Tanrısını inkar etme noktasında inananlara karşı çok acze düşmüşlerdir. Bir devletin lideri olan ve ateizmi yayma noktasında tüm devlet imkanlarını seferber eden Lenin bile bu acziyetini birçok kez ifade etmiştir. Dinle mücadele etmek için bir bakanlık bile kuran Lenin 12 Mart 1922 tarihli makalesinde şöyle diyor: "Bu işle görevli bakanlıklarımız ya da hiç değilse devlet kurumlarımız var. Ama çalışma son derece çöşkusüz ve yetersiz olarak sürdürülüyor. Çöşkusüzlüğümüz, uyuşukluğumuz ve yetersizliğimiz bazen her türden çalımı gereğçelerle, örneğin 18. Yüzyılın eski tanrıtanımaz yazının modası geçmiş, bilime aykırı, bön vb. olduğu gereğçeleriyle mazur gösteriliyor." (Lenin, Sosyalizm ve Din)

Türkiye'de ateizm çok yaygın olmasa da özellikle Cumhuriyet sonrasında moda-fikir olarak küçük bir zümre tarafınan benimsenmiştir. Fakat hiçbir zaman felsefi bir tabana dayandırılmamıştır. Birçok konuda olduğu gibi Türkiye'de ateizm düşüncesinde de bir ithallik söz konusudur.

Cumhuriyetin ilk yıllarında yetişen ateistler, ateizmi kendi tercihleriyle değil, bizzat rejimin uyguladığı eğitim ve propaganda politikasıyla benimsemişlerdir. Türkiye'deki sosyalizmin filozof ve şairlerinden Can Yücel 1992 Aralık sayısında İzlenim Dergisinin kendisine yönelttiği: "Allah'ı iyice araştırdıktan sonra mı reddettiniz?" sorusuna şöyle cevap veriyor: "Ben, baştan beri ateistim. Nedeni de yetiştiğim dönemin özelliğinden kaynaklanıyor. 1926 doğumluyum. Tam Cumhuriyetin antiklerikal

(dinsizliğin devlet eliyle yayılma politikası) bir bakıma da ateist genel politikasının en ateşli olduğu zamanlarda geçti benim çocukluğum ve gençliğim." Aynı dergide Çetin Altan da şöyle diyor: "Türkiye'de özellikle benim kuşağımdaki insanlar inançsız olarak yetiştirildi. Yani kendi tercihleriyle inançsız olmadılar. Kendi iradeleri sonucu yaptıkları bir seçim değil de kendi donatımsızlıkları veya o yönde herhangi bir ortamın bulunmayışından ötürü bir ateizm."

Nitekim herhangi bir ateiste "Müslümanlar nasıl bir Allah'a inanıyorlar sence?" diye sorarsanız, saçma sapan tarifler yapacaklar. Çünkü müslümanların nasıl bir Allah'a inandıklarını dahi bilmiyorlar. İnandığımız Allah'ın zatı ve sıfatları hakkında doğru dürüst bir bilgiye sahip değiller. Bilmediği bir şeyi inkar eden insan ne kadar ciddiye alınabilir?

Abdurrahman Dilipak bir kitabında mealen şunları aktarmıştı: "Amerika'da bir öğretmen öğrencilere 'İçinizde ateist var mı?' diye sormuş. bir Fransız öğrenci el kaldırmış. Öğretmen ona neden ateist olduğunu sormuş. Öğrenci de ona Avrupa'da yaşanan dini süreci anlatmış. Hristiyan din adamlarının yanlışlıklarını, bilime karşı savaşlarını, teslis inanacını, engizisyon mahkemelerini, endülajansları, aforozları, iskenceleri vs. anlatmış ve bu yüzden ateist olduğunu söylemiş. Daha sonra bir Türk öğrenci kalkmış, öğretmen ona 'Sen neden ateist oldun?' diye sormuş. O da Fransız öğrencinin belirttiği nedenlerden dolayı ateist olduğunu belirtmiş. Öğretmen Türk öğrenciye İslam'daki din ve tanrı anlayışının Hristiyanlığinkinden farklı olduğunu söylemiş."

Hüseyin Hatemi bir röportajında ateistleri iki gruba ayırıyor ve "Ya garazından dolayı ateist olanlar, ya da marazından dolayı ateist olanlar vardır." diyor. Az da olsa küçük bir kesim tıpkı Şeytan gibi Allah'ın varlığını belki gözüyle görür gibi biliyor ama inadından, isyankarlığından işin kühünün cahili olduğundan inkar ediyor. Türkiye'deki ateistlerin çok büyük bir oranı bilmeyip de bildiğini sanan maraz (hasta) kısmına giriyor.

Son dönemlerde sıkça eğitimin sürekli artan problemlerinden bahsediyoruz. Bu kadar beyin fırtınasına, bütçeden en büyük payın eğitime ayrılmasına, sürekli okul binaları yapılmasına bunca çabaya bunca emeğe rağmen üniversite sınavında sıfır çeken öğrencilerin sayısı her geçen gün artıyor; eğitim-öğretim kalitesizleşiyor; okulda öğrenciden kaynaklı şiddet her geçen gün artıyor. Ekabire göre suçlu belli: ÖĞRETMENLER

“Tanrılar Tanrısı Zeus’un yerinde olsaydınız Pandora’yı sandığı açtığı için cezalandırır mıydınız? Nasıl bir ceza verirdiniz?”

Bu ayrı bir konu ama şunu da söylemeden geçemeyeceğim:

Bir varlığın vücuda gelmesi için ona bağlı tüm şartların hazır olması (ki sadece bir şart bir öge onu var etmeye yetmez; Allah’ın iradesinden hariç) gerekir; vücuda gelmemesi için bir şartın olmaması yeterlidir. Bir fidanı ağaç yapmak için su lazım, güneş lazım her şeyden önce Allah’ın onu ağaç yapmayı dilemesi lazım. Fidanın ağaç olmaması içinse suyun olmaması biiznillah yeterli.

Eğitimde başarı için öğretmen gayreti lazım, veli bilinci lazım, bina lazım vs. Tek başına öğretmen bütün eğitim yükünü yüklenemez. Ekabirin bu hususta tutumu başarısızlığını örtmek için günah keçisi aramasıdır. Şartları hazırlamadan bahçivana ağaç yetiştir demek ne kadar saçma ise sistemin tek aksayanı öğretmendir deyip sürekli o kanala yüklenmek de o kadar saçma.

Gelelim asıl mevzumuz: Eğitimde kaliteyi yakalamak, yetiştirdiği bireylerle küreselleşen dünyada yetişmiş insan boyutunda rekabet gücü kazanabilmek için ne yapmalı?

Bir büyük düşünür Bediüzzaman Said Nursi’nin 22. Lem’a da dediği:

“Hayat-ı içtimaiye-i beşeriyede bir çığır açan, eğer kâinattaki kanun-u fitrata muvafık hareket etmezse, hayırlı işlerde ve terakkîde muvaffak olamaz. Bütün hareketi şer ve tahrip hesabına geçer. Madem kanun-u fitrata tatbik-i harekete mecburiyet var;.....”

Bu sözü yanlış yorumluyorsam, başarı için Allah’ın insanı yaratırken insana bahşettiği tabiatına aykırı hareket

AMERİKA’YI YENİDEN KEŞFETMEYE GEREK YOK

Amerika'yı Yeniden Keşfetmeye Gerek Yok

eden maksadının aksi ile tokat yer. Fıtrat ilahi bir hediyedir. Fıtrata uygunluk, bir başka ilahi bir mevhibe semavi dinlere – bu zamanda İslamiyet'e uygunlukla ancak mümkün olur. Her ikisinin de kaynakları aynı; ilahidir. Bugünkü eğitim anlayışının sorgulanması gereken en büyük zaafı budur.

Öğrettiklerimiz ne kadar ilahi kaynaklı?

Öğrettiklerimiz ne kadar fıtrata uygun?

Filozofların beşeri akıllarıyla, dar görüşleriyle ortaya çıkan Avrupa felsefesi bütün eğitim hayatımızın içindeyken acaba fıtrata uygunluktan bahsedilebilir mi?

Öğrencilerimize suyun kaldırma kuvveti vardır demek mi daha doğru fizik derslerinde, yoksa tek ve mutlak kudret sahibi Allah'tır, kuvvet Allah'tadır. Vücuda gelen her şeyin zahiri sebepleri birer vesiledir. Suyun kaldırma kuvveti yoktur. Allah suya kaldırmayı ilham etmiştir; balarısına ilham ettiği gibi demek mi daha doğrudur?

Kainatta hükümferma Allah'ın güzel fiillerini insanların gözünde adileştiren, basitleştiren; Allah'ı unutturan bugünkü bilimsel ifadelerle mi genç beyinler yetiştirilmelidir?

Tavuk yumurtanın üstüne 21 gün oturmaktan doğan hararetle civciv meydana gelir ifadesi o

muhteşem sanatı ülfet perdesi altına atıp basitleştirmektir. Hararetin birkaç damla sudan tüy, et kemik gibi yapıca birbirinden tamamen birbirinden farklı nesneler yapmak gibi bir mahareti mi var?

Sindirim sistemi, kan dolaşımı sistemi, sinir sistemi gibi sayamayacağımız çoklukta ve mükemmellikte sistemler meydana getirmek gibi bir ilmi mi var?

Değil yapmaktan; oluşum safhalarını dahi açıklayabilmekten aciz olduğumuz birkaç damla suyun müthiş bir canlıya dönüşümünü hararetle olur diyoruz güya her şeyi çözmüş oluyoruz. Adileştiriyoruz. Basitleştiriyoruz.

“Taştan, kumdan Selimiye'yi yapan Koca Sinan,

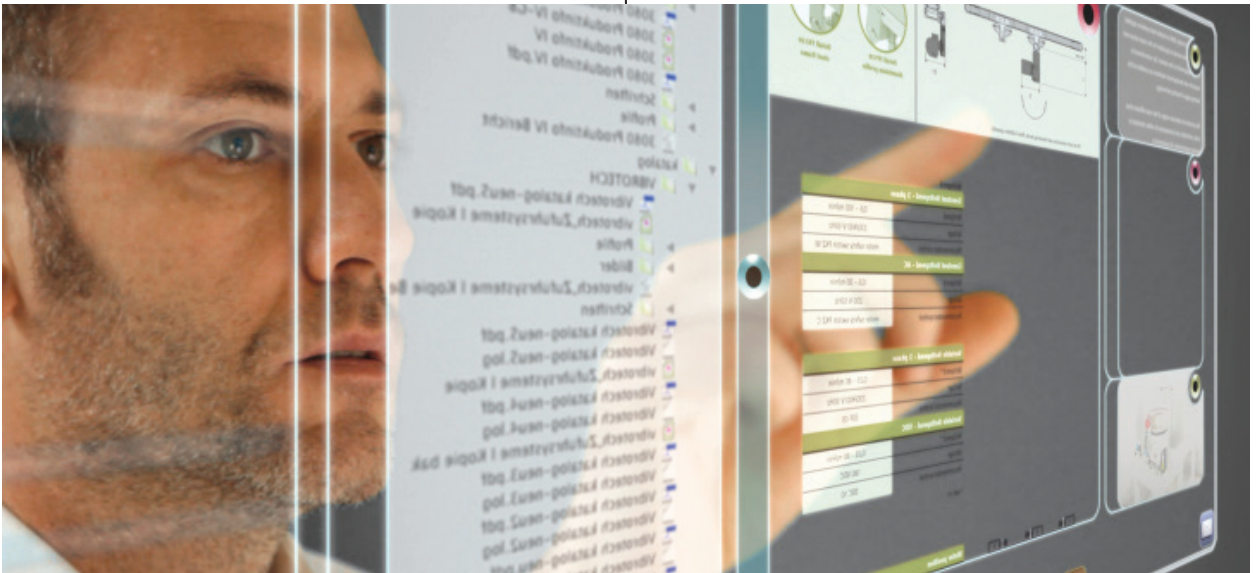
Asırlardır eserlerine hayran nice insan

Oysa bir damla sudan seni yaratan ey Sinan,

Allah'a niye hayran kalmaz ki bu garip insan?
“

Öğrenciye asıl hayran kalınacak şeyleri öğretmeliyiz.

Her şeyi basitleştirirsek, Allah'ın sıfatlarını, fiillerini batıl mabutlara dağıtırsak Allah'ın bütün isimlerinin azami tecellisi olan haşri nasıl

izah edeceğiz gençlere? Neleri delil olarak getireceğiz.

Haşri öğretmezsek -herkesin başına bir polis dikemeyeceğimize göre- akli, kalbi nursuz ilimle dolu, hiçbir kural, kaide tanımayan insanların vicdanına bir yasakçıyı koyamazsak asayiş nasıl sağlayacağız? Talanı, vurgunu, şiddeti, tembelliği nasıl silip atacağız?

Bütün bilimler, bilimlerin konuları iki şekilde izah edilebilir:

- 1) Semavi, ilahi.
- 2) Beşeri, arzi.

İkincisini iki yüzyıla yakın bir zamandır uyguluyoruz. Netice ortada:

Bir öncesini bile aratan yeni nesiller.

Birincisinin uygulandığı dönemlerde ise Asr-ı Saadet'i, Selçuklu'yu, Osmanlı'yı, Abbasileri

Eğitimde kalite için eğitim sistemi topyekûn revize edilmeli.

gördük. Düşmanına bile kalitesini kabul ettiren medeniyetler gördük.

Eğitimde kalite için eğitim sistemi topyekûn revize edilmeli.

Her şeyin merkezine Kur'an ve sünnet ışığında; modern bilimi iman, İslamiyet potasında eriten bir izah tarzı geliştirilmeli. Genç beyinler fiziği, matematiği öğrenirken Allah'ı, haşri, adaleti kısaca gerçek manasıyla topyekûn hayatı öğrenmeli beraberinde. Ancak bu şekilde öğrenilenler kalıcı olur, hayata akseder.

Madem her şey sebeptir; gerçekte sonucu halk eden Allah'tır. Bilimde O'nu öğreterek rızasına mazhar olup kaliteli bir eğitim-öğretim sonucunu O'ndan bekleyebiliriz.

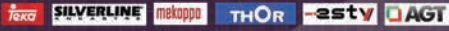

ŞENGÖZ AHSAP

ANKASTRE Merkezi - Kapi & Kapak

ŞENGÖZ ANKASTRE

TEKA ANKASTRE
SILVERLINE ANKASTRE
MEKAPPA ANKASTRE
THOR ANKASTRE
ESTY ANKASTRE
SPOT ANKASTRE

ŞENGÖZ AHSAP

ŞENGÖZ ODA KAPISI
ŞENGÖZ ÇELİK KAPI
BANYO DOLABI
LAMİNANT PARKE
CAM FAYANS

MITSUBISHI

NEZİR ŞENGÖZ

MITSUBISHI ADRES: Yeni Gölçük Yolu Üzeri, Vezirçiftliği Mevkii Başiskele / Kocaeli

Tel: +90 262 349 59 10 (Pbx)

Fax: +90 262 349 59 39

HAKKIMIZDA: Şengöz Ahşap; Kocaeli'de AGT, Teka, Silverline, Mekappa, Thor, Esty, Fym Bagno, Floorpan ve Sericam marka ürünlerin toptan ve perakende satışı ile montaj hizmetlerini sunmaktadır.

ŞENGÖZ AHSAP:

Adres: M. Ali Paşa Mh. Bağdat Cd. No: 241
İzmit / KOCAELİ

Tel: 0262 322 42 76

Fax: 0262 331 87 47

e-Posta: info@sengozahsap.net

İKS SORUN MU ÇÖZER YOKSA KENDİSİ Mİ SORUN?

İbrahim DEMİRKAN / Eğitici

Bilindiği gibi İlköğretim Kurumları Standartları (İKS) daha çok 'Öğrenci öğretmene not verecek veliler müdürleri değerlendirecek, olur mu böyle şey' tartışmalarıyla gündeme gelmişti.

İKS ile ilgili memnuniyet ve şikayetleri değerlendirmek üzere MEB adına alan taraması yapan YPMC firması (Firmayla ilgili geniş bilgi için bkz. <http://www.yapimci.com/>) benimle de bir görüşme yaptı.

Röportaj şeklinde geçen görüşmenin ses kayıtları da var fakat ben YPMC'nin benim anlattıklarımın yola çıkarak hazırladıkları kısa, öz ve özet metne şerhler düşerek sizlerle paylaşmak istedim. YPMC'nin benim görüşlerimden yola çıkarak hazırladığı bu metinde yer alan parantez içindeki ifadeleri sonradan kendim ekledim.

Aslında çok daha radikal şeyler söylediğim halde İKS ile ilgisi olmadığı için galiba nazarı itibare alınmamış.

MEB'in özel sektörle böyle bir iş yapması tüm bunlar birilerine para kazandırmak için mi yapılıyor sorusunu da akla getirmiyor değil.

Fakat devlet eliyle sorulan sorular da devlete verilen cevaplar da ne zaman samimi olmuştur ki?

BİLMEYENLER İÇİN KISACA İKS

Millî Eğitim Bakanlığına bağlı ilköğretim okulları ile ilçe, il ve merkezi düzeyde, okulda çocuğa yönelik sunulan her türlü hizmete ilişkin verilerin toplanmasına ve gerekli planlamaların yapılmasına kaynak oluşturacak bir iç denetim ve öz

değerlendirme sistemidir. İlköğretimde kaliteyi arttırmayı hedeflemekte olan Çocuk Dostu Okul Projesi kapsamında 2003 ve 2006 yıllarında hazırlanan kılavuzlarda Çocuk Dostu Okul standartları ve göstergeleri ortaya konulmuş ve bu standartlar ülke genelinde 326 pilot okulda uygulanmıştır. Bu standartların ve göstergelerin revize edilerek tüm ilköğretim okullarına yaygınlaştırılması amacıyla katılımcı bir anlayışla dinamik bir yapı arz eden İlköğretim Kurumları Standartları (İKS) geliştirilmiştir. İKS, okullarımızın belirlenen alanlardaki mevcut durumlarının tespit edilmesi, olması gereken durum ile farkın ortaya konulması ve devamında okullarımızın taşınması gereken özelliklerine ulaştırılması amacıyla gerek duyulan geliştirici faaliyetlere kaynak oluşturabilmesi amacıyla yapılan bir çalışmadır. İlköğretim Kurumları Standartları okullarımızda çocuk dostu öğrenme ortamlarının oluşturulabilmesi ve yapılan tüm faaliyetlerin çocukların yüksek yararı gözetilerek yürütülmesi için çocuk hakları sözleşmesinin Okul Liderliği ve Yönetime Katılım, Eğitim Öğretime Erişim, Etkili Eğitim Öğretim, Sağlık, Güvenlik ve Koruma, Eğitim Öğretim Süreçlerinde Toplumsal Cinsiyete Duyarlılık esaslarına dayanılarak hazırlanmıştır.

GÖRÜŞME SONRASI İKS HAKKINDAKİ FİKİRLERİMİZ

Öğrenci ve velinin öğretmeni değerlendirme sine olanak sağlaması sistemin güçlü ve faydalı yönlerinden biridir. Ancak öğrenci henüz kendini öğrenirken, eğitimi tamamlanmamış çocuğun öğretmeni değerlendirmesi sorunludur. Öğrencinin öğretmeni değerlendirmesi konusunda sorular dikkatli ve titiz bir şekilde hazırlanmış olmalıdır.

İKS güzel bir düşünce aslında Türkiye Cumhuriyeti kurulurken, cumhuriyet misyonuna göre, sözde muhakeme edebilen ve düşünebilen bireyler yetiştirmeye olanak sağlamak için yola çıkmış gibi görünse de o yolla beyanatlar verilmiş olsa da neticede eğitim sisteminin istediği insan tipinin iradesini ve aklını cumhuru

idare edenlerin eline bırakmış, misyoner ruhlu vatandaşlar yetiştirmek istediğini ve bunu arzuladığını da biliyoruz.(Neticede kastım İKS sisteminin halkın kendi kendini kontrolü öğreteceği, eğitim başta olmak üzere hayata ait her şeyde devlet bilir o yapar mantığından uzaklaştırabileceğini gördüğüm için)

Sistem, bölgesel ve bireysel olarak öğretmenin yapacağı yanlış işten kendini çekebilir ancak kanun ve tüzüklerde olmayan, öğrencinin hayrına yapılacak bir girişimi de engelleyebilir.

(Buna görüşmede verdiğim ama burada verilmemiş bir örnek açıklayıcı olabilir. Kırıkkale’de babasının sanayide dükkanlarda çalıştırdığı bir çocuk 15 gün olan devamsızlık sınırını aştığı için o yıllarda okuldan uzaklaştırılıyor ve gelecek yıl sınıf tekrarı yaptırılıyordu. 6 yada 7. Sınıfta ki bu çocuğun sınıf öğretmeni olarak 15 günü aşsada babası tarafından hemen sanayide çıraklığa gönderileceğini bildiğim için gönülüm elvermedi ve o çocuğu sanayide atölyelerin içinde kaybetmek istemedim. Bu yüzdende devamsızlık sınırını aşmış olsada idare ettim)

Yedinci ve sekizinci sınıftaki çocuklar, ailede yetiştirme biçimi ve öğretmenin açıklamalarının kendi geliştirdiği düşüncelere ters olması durumunda sıkıntı meydana getirebilir ve soruları sağlıklı cevaplandıramayabilir.

Çocuklara yöneltilecek sorular, çocukların ideolojik duruşları ve kendilerine göre biçimlendirdikleri düşüncelerini göz önünde bulundurarak, onların tarafsız kalmasını sağlayacak biçimde hazırlanmalıdır.

Okul idarecilerinin yeterli ödenek almaması sonucu olarak velilerden para istemesi gibi bir ihtiyaç ortaya çıkmaktadır. Veli ise bunu olumsuz değerlendirirken formlarda da okul idarecisinin olumsuz olduğu yönünde cevap verebilir. (Bakan engelledim dese de bunun engellenemeyeceği açık tek çözüm yolu ödeneklerin artırılarak okulları rahatlatmaktır başka

çaresi yok. Bunu şikayet konusu yapabilirler)

Güçlü: Eğitimin amacı, kişiyi muhakeme edebilen, düşünebilen, farklılıkların farkına varabilen bireyler olmasını sağladığı için İKS bu süreçte çok faydalı olacaktır. Çünkü katılımcı bir yönü vardır.

Güçlü: Denetlemeyi hızlandırır. İnsanlar sonuçların sanal ortamda görüleceğini bildiği için yapacakları hataları önleyebilirler.

Sistemi kullanacak velilerin sosyo-ekonomik ve kültürel seviyeleri çok önemlidir.

Sistemi kullanmaları açısından velilerin cesaretlendirilmesi lazımdır. Eğitimden anlamasa da eğitim sürecini değerlendirebilir.(Yumurtlamasam da iyi yumurtadan anlarım özdeyişi gibi)

Eğitimde amaç bir kişinin ahlaklı, dürüst olması ve değerlerine sahip çıkmasıdır. İKS de yetiştirilecek bireylerin bu nitelikte olmasına aracılık eder.

Zayıf Yön: Bireysel değerlendirmede objektiften uzak olması ise sistemin zayıf yönlerinden biridir.

Velilerin verileri manuel girmesine olanak

sağlanmalıdır; her veli bilgisayar ve internet ortamına sahip değildir. Bazı okullarda çocuklar veli adına anketi doldurmaktadır; bazı okullarda da öğretmenler.

İKS zamanla daha iyi oturacaktır.

İKS ile elde edilen verilere %100 güvenmeyip ikinci bir kontrolün yapılması gerekmektedir. (Velilerin yerine doldurulan anketlerde objektif olunmayacağı için)

İKS otokontrol sağlamaktadır ve otokontrole yol açan her şey iyidir.

İKS aracılığı ile eğitimde özeleştirici yapılabilecek; merkezi dikkatli olmaya sevk edecektir.

Uygulama:

Lehte ve aleyhte bir tepki gelmemiştir. Aleyhte bir tepki gelmemiş olması işlerin yolunda gittiğini göstermektedir.

Türkiye gibi nüfusu çok olan ülkeler için güzel bir sistemdir. En iyi eğitim yüz yüze olan; en iyi kontrol ise kişinin oto kontrolüdür. İKS de bunu sağlayacak gibi görünmektedir.

SİSTEM, SORUNU GÖSTEREN BİR SİSTEMDİR ANCAK SORUNU ÇÖZEBİLECEK BİR SİSTEM GİBİ DURMAMAKTADIR.

Eğitimimizin Nasılları

Yunus Yağmur / Eğitimci

paylaştıkça çoğaldığına inanacak kadar cömert; Kim vardır? diye sorulunca fert fert, “Ben varım!” cevabını verebilecek kadar sorumlu; tarihi gelenek ve inanç birikiminden beslenen; çağını okuyup anlayabilen ve yaratılış misyonu doğrultusunda daha adil ve insani bir dünyanın ihtiyaç duyduğu değerleri üretip geliştirmekle kalmayıp; söz konusu değerleri, sadece kendi insanının refah ve mutluluğu için değil, bütün bir insanlık alemine hizmete sunabilen, en üst düzeyde sosyal sorumluluk bilincine sahip bireylerden oluşan bir TOPLUM.

Topluman inanç ve kültür değerleriyle bütünleşmiş; bireysel sorumluluk, işbirliği, paylaşma, eleştirel düşünme, farklılıklara saygı gibi değerler çevresinde tasarlanmış; değerlere dayalı eğitim anlayışının hakim olduğu ; güvenli, koruyucu, gözetici, özgürleştirici, rekabetle işbirliği, gelenekle değişim arasındaki dengeyi sağlayabilen, eylem ve faaliyetlerin gerçekleştirildiği, insanı öğüten, makineleştiren değil, şahsiyetini inşa eden, “testmatik” gibi sadece soru çözebilen değil, toplumunun sorunlarını da çözebilen insanlar yetiştiren bir OKUL

Duygusalılığı ve bireyin gelişim özelliklerini göz önünde bulundurarak; farklılığı tehdit olarak değil, zenginliğe dönüştürebilen; tarihinden ders almasını bilen bireyler yetiştiren; bilgi yüklemek yerine, beden zihin ve ruh arasındaki dengeyi ve çağın getirmiş olduğu problemlerin farkında olmayı sağlayabilecek, kendisinin geleceğini toplumunun geleceğiyle özdeşleştirmiş bireyler yetiştirme duyarlılığına sahip; gelecek merkezli düşünen ve üreten insanlar yetiştirebilecek bir EĞİTİM.

Özlenen insan, toplum, okul ve eğitim modellerine ulaşmanın yolu, öncelikle bu kavramlara yüklediğimiz manalarda gizli sanırım.

Eğitimin temel işlevi, her bireyi kendi otantik özelliklerini koruyarak geliştirmek; kendine, ülkesine ve tarihine yabancılaştırmadan fitrata uygun insani değerleri kazandırmak ve onu fitratına aykırı her türlü egemenliklerden özgürleştirmektir. Sanayileşme süreciyle kapitalist sistemin taleplerine göre işleyen eğitim sistemleri bu işlevlerini yitirerek, meslek adamı yetiştirmeye yönelmiş ve şahsiyetli bireyler yetiştirmeyi göz ardı etmiştir. Bunun neticesinde de eğitimde istenen insan kalitesi bir türlü yakalanamamıştır. Bütün eğitim sistemleri ve eğitime taraf olan sivil toplum örgütleri kendilerine: “Nasıl Bir İnsan?”, “Nasıl Bir Toplum?”, “Nasıl Bir Okul?”, “Nasıl Bir Eğitim?” sorularını sormak ve cevap aramak zorundadır.

Yaratılanı yaratandan ötürü sevecek, yüce, aşkın ve bağımsız bir Yunus sevgisiyle yetişen; “Ne olursan ol yine gel.” diyebilecek kadar engin bir Mevlana hoşgörüsüne sahip; “İnsanı yaşat ki devlet yaşasın.” diyebilecek kadar insanı her şeyin üstünde tutabilen Edibali devlet anlayışına sahip; hayatı bir bütün olarak kavrayabilecek, hayata anlam katabilecek, bireysel amaçlarıyla içinde yaşadığı toplumun amaçlarını bütünleştirebilecek; daha adil, daha insani ve daha erdemli bir toplumun inşasında aktif bir rol üstlenebilecek yeterlilikte donatılmış bilgi ve hikmet; ilim ve irfan sahibi BİR İNSAN.

Kendisi için sevip istediğini, başkaları için de sevip isteyebilecek kadar erdemli ; zenginliklerini

Sözün Gücü

Aydın **FERİŞADOĞLU**

Orhan Gazi'ye hitaben

"Ey oğul! Her işten önce din işlerine dikkat et. Zira farızaya (farzlara) dikkat, din ve devletin güçlenmesine sebeptir. Din işlerini; dikkatli olmayan, itikadı bozuk ve doğru yoldan ayrılmaya yönelen, büyük günahlardan kaçınmayan, helale-harama dikkat etmeyen sefihlere ve ayrıca tecrübesiz kişilere bırakma, devlet idaresinde bu gibi kişilere iş verme!"

1326 Söğüt

OSMAN GAZİ

*"Beni evhamlı sanıyorlardı Hayır!
Ben sadece gafil değildim, o kadar."*

II. ABDÜLHAMİD

**Faruqi (1981)
ezanı iki
tür olarak
tanımlamıştır:
basit tarzda
okunan ve
daha çok kırsal
bölgelerde
icra edilen tür
olan Layti ezan
ve şehirlerde
okunan ve
daha gösterişli
bir tarzda
sunulan
sultani ezan.**

EZAN SESİ

**İbadete Çağrı
Konusunda Mülâhazalar**

Prof. Yusef **PROGLER**

Tercüme: İbrahim PÜR

Eğitimci - Gazi Üni. Öğretim Görevlisi

İbadet için çağrı görevi gören ezanın İslam kültürünün yayılmasında büyük bir önemi vardır. Müslümanlar her gün yaptıkları ibadet için bu çağrıyı beş defa duyarlar. Genel olarak camilerin minarelerinden verilen sesle duyurulur. Ezan, Müslümanları sosyal bir olay için bir araya getirmek amacıyla kullanılır. Ayrıca yeni doğan bir bebeğin kulağına ezan okunur ve bunun İslami halk sağlık kültüründe tıbbi olarak etkilerinin olduğuna inanılmaktadır. Etnik müzikle uğraşan kişiler

ezan konusuna çok fazla eğilmemişlerdir. Faruqi (1981) ezanı iki tür olarak tanımlamıştır: basit tarzda okunan ve daha çok kırsal bölgelerde icra edilen tür olan Layti ezan ve şehirlerde okunan ve daha gösterişli bir tarzda sunulan sultani ezan. Sultani ezanın Osmanlı sultanlarıyla bir ilgisi olduğu düşünülmektedir. Türkiyeli Müslümanların okuduğu ezan hala çok etkileyici ve gösterişli olarak bu tarzda sunulmaktadır.

Ezan Peygamber efendimizin (SAV) sünneti-

nin bir parçasıdır. Ezanın kökeni hakkında İslami sözel tarihte çok sayıda hikaye bulunmaktadır. Ashab-ı Kiram M.S. 622 yılında Mekke'den Medine'ye hicret ettikten sonra Müslümanları ibadet için nasıl bir araya getireceklerini tartışıyorlardı. Bir kişi Hristiyanlar gibi çan çalmayı, bir başkası Yahudiler gibi düdük sesiyle toplamayı, bazıları davul çalmayı, bazıları da ateş yakmayı önerdiler. Ancak hiçbirisi üzerinde ortak bir görüş oluşmadı ve tartışma devam etti. Bir gece bir Müslüman rüyasında in-

sanları ibadete insan sesiyle çağırdığını gördü. Bu durum Peygamber efendimize (SAV) anlaşıldığında, bu rüyadan haberdar olduğunu ve Cebrail (AS)'ın ezanın sözlerini kendisine öğrettiğini buyurdu ve bu andan itibaren ezan bu şekliyle okunmaya başladı.

Birkaç istisnasıyla ezan metni İslam dünyasının tümünde Arapça okunmaktadır. Farklı dil faktörleri ritmi ve tınıyı etkilemesine rağmen, sabit bir melodi şekli yoktur. Arapça hece ölçülü bir dildir. Ses olarak tek bir sesli harf ile sessiz harfin bile anlam olarak birbirinden uzatma ile ayrılabilirdiği bir dildir. Bu uzatmalar Arapça dilinde uzun ve kısa türden hece sıralamalarına neden olan ritmik şekiller oluşturmalarını sağlamaktadır. Uzun sesli harfler daha çok ezanın son hecelerinde bulunmaktadır. Buradaki uzatmalar ezan dinlemeyi bir zevk haline getiren uzatmalardır. Ezanın tınısı Arapça'daki değişik seslerin telaffuzundan etkilenmektedir. Bunların bazıları genizden ve gırtlaktan farklı şekilde çıkan seslerdir. Bazı harfler de gırtlaktan gelen duraklamalara, kelimeler arasında kesintilere neden olan vurgu eklemeye yaramaktadır. Genel olarak ezanın okunuşu Kur'an'ın okunma biçimine benzer (Lois Faruqi 1983, 4; Lois Faruqi 1988, Nelson 1985), ancak Kur'an'daki tecvit kuralları, ezan da çok bağlayıcı değildir.

Kozmoloji (Kainat Bilimi)

Müslümanlar hayatın bir bütün olduğuna ve bütün yaratılanların da bir duyguya sahip olduğuna inanırlar. Ağaçların ve taşların bile Allah'ı tespih ettiği söylenir. Bazı Müslümanlar ezanı, Navaho yerlilerinin söylediği ilahi tarzı şarkılara benzetirler. Çünkü Navaholar şarkılarında dünyayı bir bütün olarak düşünmektedir. Bu benzetmeyi yapan kişilerden birisi olan Harun bu konuda şöyle konuşuyor:

Yalnız olduğunuzda, ibadeti ezan yoluyla evrenselleştirme şansınız bulunmaktadır. Bu durum özellikle ormanlarda daha belirgindir. Ormanda ezan okuduğunuzda, ormandaki bütün mahlukatın yanınıza gelip, sanki size katıldığını hissedersiniz. Navaho dininde, insanlar bunu

bir tedavi yöntemi, doğum yöntemi ve şarkı söyleme biçimi olarak uygularlar. Bu tarzda ilahileri ve şarkıları bulunmaktadır. Dünyayı bir bütün olarak görmek için bu tür şarkılara yönelirler ve bu şarkılar Yaratıcının dünyayı yarattığı zamanı temsil etmektedir. Bu ilahiler onlara göre yaratılışın sürekli yenilendiğini sembolize eder. Bu durum Müslümanlardaki gecenin gündüze dönüştüğü sabah ezanıyla ibadete çağırmasına benzemektedir. Ezan okuduğumuzda yeni bir günün yaratılış seremonisini kutlamaktayız. Navaholar da ilahileriyle Yaratıcıyı temsil etmektedir. Yüce yaratıcının da yaptığı şey budur ve Allah'ın yeryüzündeki halifeleri olarak bizler de aynı şeyi yapmamız gerekir. Eğer Allah'ın temsilcileriyseniz ve ezan okumuyorsanız, tüm mahlukata karşı sorumluluğumuzu yerine getirmiyoruz

Eğer Allah'ın temsilcileriyseniz ve ezan okumuyorsanız, tüm mahlukata karşı sorumluluğumuzu yerine getirmiyoruz demektir.

demektir. Kuşlar ezan okuyamazlar; dolayısıyla bizim okumamızı beklemektedirler. Aynı şekilde ağaçlar, taşlar, hatta cinler bile bunu beklemektedir. Yalnızca insanoğlu ezan okuyabilmekte ve bu da insanları tüm mahlukatın ibadetinin merkezine yerleştirmektedir.

Tarz

Ezan denilince akla Abdul Basit ve Bilal gelir. Abdul Basit Abdüssamed 1980 yılında vefat eden ünlü bir Kur'an tilavetçisiydi. Onun yaşadığı dönemde Kahire, Arap Dünyasının kayıt ve yayın merkeziydi. Kasetleri tüm dünyaya yayıldı ve Kur'an okuma tarzı Fas'tan Malezya'ya kadar Kur'an okuyanları etkiledi. Okuduğu ezan kasete kaydedilerek camilerde yaygın olarak kullanıldı. Bilal İbn Rabah ise Ashab-ı Kiram'dan idi. İslam öncesi Arabistan'da yaşayan Afrika kökenli bir köleydi. Müslümanlar tarafından azadı sağlandı ve daha sonra da Peygamber efendimizin en beğendiği müezzini oldu.

Ezan Sesi: İbadete Çağrı Konusunda Mülahazalar

İslami düşüncede farklı ekollerin farklı ezan okuma tarzları vardır. Suudi Arabistan'daki Vahhabiler Kur'an ve Ezanı, makamla okumayı yasaklamışlardır. Cemile, Suudi Arabistan'da yaşadığı yıllardaki ezan tecrübesini şöyle anlatıyor:

1970'li yıllarda Suudi Arabistan'da yaşarken sabah namazını hatırlıyorum. Yaşadığım en ürpertici anlardı. Bazen sabah erken saatte uyanırdım ya da o saate kadar uyumamış olurdum. Ürperdiğim için sabah namazından önce uyumaya çalışırdım. Ortalıkta tam bir sessizlik anı ve sadece ezan sesi duyuyorsunuz, arkasından bir başka ezan, bir başkası daha. Ürperrirdim çünkü, tek aklıma gelen mezardaki ceza anydı. Bize okulda insanların öldükten ve gö-

birbiriyle ilintili olarak düşünürseniz ne olur bilmiyorum. Bu melodi Batılıları büyülemektedir ve onlarda bir dönüşüme neden olmaktadır. Araplar gibi kelimelerin anlamlarını bilenler için ise durum farklıdır. Biz söylenen sözleri biliyoruz; ancak bizde bir de bir müezzini diğerine tercih etme gibi bir durum da vardır. Çünkü ezanın müzik tarafı da bulunmaktadır. Bazen ben hiç kelimelere dikkat etmem, sadece sesi dinlerim.

Teknoloji

Ezanın mekanik olarak duyurulması konusu da tartışmalara neden olmaktadır. Ezanın hoparlörlerle okunması Malezyalıların, Malezyalı

müldükten sonra mezarda karşılaşacağı şeyler anlatılırdı. Ezanı duyduğum zaman Kur'an'daki "Allah'ın azabı şiddetlidir" gibi ceza ayetleri aklıma gelirdi. Ancak Filistin'e gittiğimde kendimi çok daha huzurlu hissettim. Önce Kur'an okuyarak başlarlardı ve biz de henüz namaz vaktinin gelmediğini bilirdik. Daha sonra kasetten Abdül Basit'i dinlerdik. Bu tarz ezan bana Kur'an'daki "Allah bağışlayan ve merhamet edendir" ya da "Allah inananları sever." gibi ayetleri hatırlatıyordu. Ceza ayetlerini değil. Her ikisi de aynı şeyleri söylüyorlar ancak Suudilerin tarzı itici bir tarzıdı.

Ses ve tarzın ötesinde Müslümanlar ezanın fonksiyonlarını da hatırlarlar. Örneğin Hamide, şöyle söylüyor:

Ezan dinlemenin iki aşaması vardır. Yalnızca müziksel yönünü dinleyebilirsiniz ya da muhtevayı yani anlatmak istediği kelimeleri dinleyebilirsiniz. Burada iki farklı şey vardır ve bu ikisini

olmayan ya da Müslüman olmayan kesimlerinde bir üstünlük unsuru olarak kullanılması anlamına gelebilmektedir. Ya da Suriye hükümetinin, benim de 1991 yılında Şam civarında şahit olduğum gibi, Şii kesimin türbelerine yakın yerlerde Sünni tarzındaki ezanı çok sesli bir biçimde okunmasının bir başka anlamı bulunmaktadır. Tam tersine, 1995 yılında konuştuğum Filistinlilere göre, buradaki Müslümanlar hoparlörlü ezanı İsrail baskına karşı sembolik bir başkaldırı olarak kullanmakta ve İsrail ordusu da sık sık camilerdeki elektronik sistemleri karıştırma yoluna gitmektedir.

Amerikan Dinamikleri

Kamusal bir duyuru görevi bulunan ezan, Amerika'daki Müslüman hayatında daha fazla yer almaya başladığı için farklı farklı algılamalara neden olmaktadır. Birbirine yakın yaşayan topluluklarda ezanın harici olarak okunması çok sıkıntıya neden olmamaktadır. Diğer taraf-

tan Arap Müslüman nüfusunun yoğun olduğu bir yer olan Michigan Dearborn'da 1979 yılında komşular, rahatsız oldukları için hoparlörden okunan ezanın yasaklanması için mahkemeye başvurdular. Buradaki Müslümanlar bunun inanç özgürlüğünü engellemek anlamına geleceğini iddia ettiler ve sonunda mahkeme uzun duruşmalar sonucunda ezanın camiden okunabileceğini ancak kilise çanlarında olduğu gibi gürültü düzeylerinin belli seviyelere indirilmesi gerektiğine hükmetti. (Moore 1995)

New York City bölgesinde belki de Amerika Birleşik Devletleri'nin en yoğun cami sayısı bulunmakta ve bir çoğu hoparlörden ezan okumaktadır. Usume Brooklyn'deki bir Müslüman topluluğunu şu şekilde hatırlıyor:

Afrika kökenli Amerikalı toplulukların ezan okunan camilerinin bulunduğu en az beş şehir hatırlıyorum. Özellikle Brooklyn'de ziyaret ettiğim bir camiye hiç unutamam. Ezan her vakit için okunuyordu ve Brooklyn gibi her türlü çılgınlığın yaşandığı bir yerde, şehir ortamında böyle bir camiye rastladığım için ben orada takılıp kalmıştım. Ortalıkta başıboş dolaşan insanların bulunduğu, her yerde suçun işlendiği bir yerde ezan sesi duyuyorsunuz. Bu benim için çok önemli bir durumdu ve beni tam kalbimden vurmuştu.

Bu bağlamda iki hikaye öne çıkmaktadır. Birisi Meryem Cemile'nin hikayesidir. Meryem Cemile 1960'lı yıllarda Müslüman olan bir Amerikalıdır ve Müslümanlar arasında iyi tanınan bir yazardır. Her zaman ezan sesinin ve Kur'an'ın onu İslam'a nasıl çektiğini anlatır. Diğeri ise Apollo astronotu olan Neil Armstrong'un doğruluğu tartışılan, ezan sesiyle karşılaşması olayıdır. Osman bu iki hikayeyi kendi bakış açısıyla şöyle anlatıyor:

Bir Amerikan Yahudisi olan ve İslam'ı 1961 yılında kabul eden Meryem Cemile Arapça müzik dinlerdi ve bir gün bir ezan sesi duydu. Daha sonra caminin önüne gidip oturarak sürekli ezan dinlemeye başladı. Yine bir gün Kur'an sesini de duydu. Arapça müzik dinlediği için, bu

ses onu cezbetmişti. Ayrıca, Ay'da ezan sesi duyduğu söylenen Neil Armstrong'un hikayesi anlatılıyordu. Armstrong bu tuhaf sesin ne olduğunu merak ediyordu ve dünyaya geri döndüğünde, ezan sesini Kahire'de bir camide duydu. Neil Armstrong'un Müslüman olduğu konusunda söylentiler bulunmaktadır. Ancak her ne olursa olsun, bu iki kişi de ezan sesinden etkilenerek İslam'a yönelen kişilerdir.

Yine bir gün Kur'an sesini de duydu. Arapça müzik dinlediği için, bu ses onu cezbetmişti. Ayrıca, Ay'da ezan sesi duyduğu söylenen Neil Armstrong'un hikayesi anlatılıyordu.

Ay'da bir Amerikan astronotu ve Brooklyn'de güzel bir Yahudi kızı. Her ikisinin de ezanı duyduğu kesin. İkisinin de İslam'a yöneldiği söyleniyor; ben bu mülakatları yaparken tuhaf benzeşme kafama takıldı ve bu konuda beni tatmin eden bir çözüm bulamadım. Bunlara ne diyebilirsiniz ki? Meryem Cemile'nin İslam'ı kabul etmesi belgelenirken ki zaten kendisi de bu konuda hararetle yazmaktadır, Neil Armstrong'un ayda karşılaştığı şeyi destekleyemiyorum. Armstrong münzevi hayat yaşayan bir kişiydi ve UFO'lar konusundaki programları ile ayda karşılaştığı yabancılarla ilgili anlattığı şüpheli hikayeleri onun ani gelen ününde önemli bir yer oynamış olabilir. Bu hikayeye ilişkilendirdiğim tek şey, modern Pakistan'ın kurucusu ve ilham kaynağı olan Muhammed İkbal'in bir şiiri oldu. İkbal, Mevlana Celaleddin Rumi ile yaptığı mistik yolculuğu anlattığı şiirinde, gökyüzünden bir sesin geldiğini söylemektedir. Armstrong'un hikayesi de ilk defa Pakistan'da Urduca yayınlanan bir gazetede ortaya çıkmıştı. Kim bilir belki de bu durum bu ülkedeki bilim ile mistik şiirin kültürel olarak yoğrulmasından ortaya çıkan bir şey olabilir. Bunu ancak Neil kendisi biliyordur, bir de Allah.

HAYAT İMAN VE CİHADDIR

Cihat İslam dininin temel farzlarından birisidir ve ümmet halinde yapılır. Cihat ile ilgili Tevbe suresinde zikredilen ayetlerin meallerini birlikte okuyalım.

Tevbe - 38: Ey iman edenler! Size ne oldu ki “Allah yolunda savaşa çıkın!” denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır.

Tevbe - 39: Eğer (gerektiğinde savaşa) çıkmazsanız, (Allah) sizi pek elem verici bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir kavim getirir; siz (savaşa çıkmamakla) O’na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir.

Tevbe - 41: (Ey müminler!) Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihat edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

Tevbe - 44: Allah’a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla canlarıyla savaşmaktan (geri kalmak için) senden izin istemezler. Allah takvâ sahiplerini pek iyi bilir.

Tevbe - 45: Ancak Allah’a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri şüpheye düşüp, kuşkuları

içinde bocalayanlar senden izin isterler.

Tevbe - 49: Onlardan (münafıklardan) öylesi de var ki: “Bana izin ver, beni fitneye düşürme.” der. Bilesiniz ki onlar zaten fitneye düşmüşlerdir. Cehennem, kâfirleri mutlaka kuşatacaktır.

Tevbe - 51: De ki: Allah’ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim mevla-mızdır. Onun için müminler yalnız Allah’a dayanıp güvensinler.

Tevbe - 71: Mümin erkeklerle mümin kadınlar da birbirlerinin velileridir. Onlar iyiliği emreder, kötülükten alıkorlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, Allah ve Resulüne itaat ederler. İşte onlara Allah rahmet edecektir. Şüphesiz Allah azizdir, hikmet sahibidir.

Tevbe - 72: Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara, içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaat etti. Allah’ın rızası ise hepsinden büyüktür. İşte büyük kurtuluş da budur.

Tevbe - 73: Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihat et, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir!

YunusGross

AMBALAJ OYUNCAK TEMİZLİK MARKET

"Bizde yoksa,
Başka yerde aramayın"

**"Bizde yoksa,
Başka yerde aramayın"**

**Toptan Ve Perakende Temizlik Maddeleri
& Ambalaja Dair Herşey**

**"Otel, Lokanta, Yurt, Vakıf,
Tabldot, Sarf Malzemelerinde
Güvenilir Adres"**

Gimat 7. Blok No: 154 - 155 - 156 - 157 - 158 Macunköy / ANKARA

Tel: 0312 397 65 11 • Faks: 0312 397 65 57

yunusposet@hotmail.com

BELAYI VE AZABI ÇAĞIRAN GÜNAHLAR

Peygamberimiz bizleri uyarıyor. Bu uyarıya kulak vermez isek bakınız başımıza neler gelecek!

1- Abdullah b. Ömer anlatıyor: Resulüllah (s.a.v) bize dönüp şöyle buyurdu: “ Ey muhacirler topluluğu! Müptela olacağınız beş şey var ki onlara sahip olmanızdan Allah’a sığınıyorum: Bir kavimde fuhuş ortaya çıkarsa, mutlaka onlar arasında geçmişlerinde görülmemiş salgınlar ve sancılar yayılır. Eksik ölçüp tarttıklarında mutlaka kurak senelere, kıtlığa ve sultanın zulmüne maruz kalırlar. Mallarının zekâtını vermediklerinde mutlaka yağmurdan yoksun kalırlar. Hayvanlar olmasa onlara hiç yağmur yağmaz. Allah’ın ve Resulünün ahdini bozduklarında Allah mutlaka onlara yabancıları olan düşmanlarını musallat kılar. Düşmanları, ellerindekini alırlar. Yöneticileri Allah’ın kitabıyla hükmetmeyip de Allah’ın indirdikleriyle alay ettiklerinde Allah (c.c) mutlaka aralarında iç savaş meydana getirir.”

(İbn Mace-Fiten: 22)

2- Muhammed b. Ömer b. Ali b. Ebi Talip’ten rivayet etti ki; Resulüllah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: “Ümmetim on beş şeyi yaptığı takdirde üzerine bela iner.” On beş şeyin ne olduğu sorulduğunda şöyle buyurmuşlardır: “Sermaye belli bir gurup arasında dönüp dolaştığında, emanetler ganimet kılındığında, zekât angarya sayıldığında, adam karısına itaat edip annesine karşı geldiğinde, arkadaşına iyi davranıp babasına cefa ettiğinde, mescitlerde sesler yükseldiğinde, kavmin en rezili liderleri olduğunda, kişiye kötülüğünden korkulduğu için ikram edildiğinde, içki içildiğinde, ipekli giysiler giyildiğinde, şarkıcı kadınlar ve çalgı aletleri edinildiğinde, bu ümmetin sondakiler öncekilerine lanet okuduğunda kızıl bir rüzgârı, yere batmayı veya insanların başka yaratıkların kılıklarına büründürülmesini bekleyin.”

(Tirmizi-Fiten: 38)

Helal Sana Nugget

Erpilic Hazır Lezzetleri Şimdi Helal Gıda Sertifikalı

- Kadınbudu Köfte • Parmak Köfte • Göynük Köfte • Bulgurlu Köfte • Şinitzel
- Krokot • Cordon Bleu • Hamburger • Çıtır Burger • Kebap • Döner

ISO 9001: 2000
ISO 22000

Her pilic Erpilic değildir

www.erpilic.com.tr

Sizden Gelenler

ÖĞRETMEN MARŞI

Çöle döndü vicdanlar, ızanlar Fırat'laştı(!)
Güneş bulut ardında, gölgeler hoyratlaştı.
Doru at gem görünce, soysuz at kıratlaştı.

Söyle Allah aşkına, söyle neden durursun?
Sen kaybolan vicdanı, getirecek şoursun.

İlim filim peşinde, âlim olmuş hokkabaz.
Harfler yalan üzere, kitaplarsa madrabaz.
Mürekkep edepsizdir, şimdi kalem küfürbaz.

Biliriz sen batıldan, Hakk'ı ayıran Tur'sun.
Karartılmış kalplere, nur derecek şoursun.

Matematik hilekâr, edebiyat kal olmuş;
Biyoloji cüretkâr, tarihe bir hal olmuş.
Felsefeinkâr için, imansız dal olmuş.

Yap deneyini asit, baz turnusole vursun;
Yalanı imbiğinden geçirecek şoursun

Uhud'a namzet döller, Süfyan'ın kodesinde,
Batıl söyler dilleri, küfür var nefesinde;
Kargalar öter olmuş, bülbülün kafesinde.

Sussun akortsuz teller, bozuk gaydalar dursun;
Sazda doğru notaya ,el vuracak şoursun.

Bu zifiri karanlık, daha ne kadar sürsün?
Haykır ki dermanını, batıl gaflet tükürsün.
Biliriz bu hummayı, söndürecek tek kürsün.

Bırak zalim kendince, yalan şifa savursun;
Gelişinle bu derdi, bitirecek şoursun.

Çık artık Hira-nur'dan, dağıt kalplerden zehri;
Gönder nurunu Sevr'den, Medine yap her şehri.
Yıllardır boz bulanık, bırakılan bu nehri;

Kirden arındıracak, bereketli yağmursun!
Çölleşen gönüllere can verecek şoursun!

Ellerinle çizilsin, rengârenk o desenler;
Kaleminle kan bulsun cesetleşmiş bedenler.
Asırlardır sözünü, kulak ardı edenler;

Varsın bin bir hileyle, batıl tuzaklar kursun,
Sen Allah'ın tuzağını, gösterecek şoursun.
Gel artık nurlansın, köhneleşmiş fikirler;
Sökülsün zihinlerden, fikir üstü tüm kirler.
Diller hep seni ansın, yad eylesin zikirler;

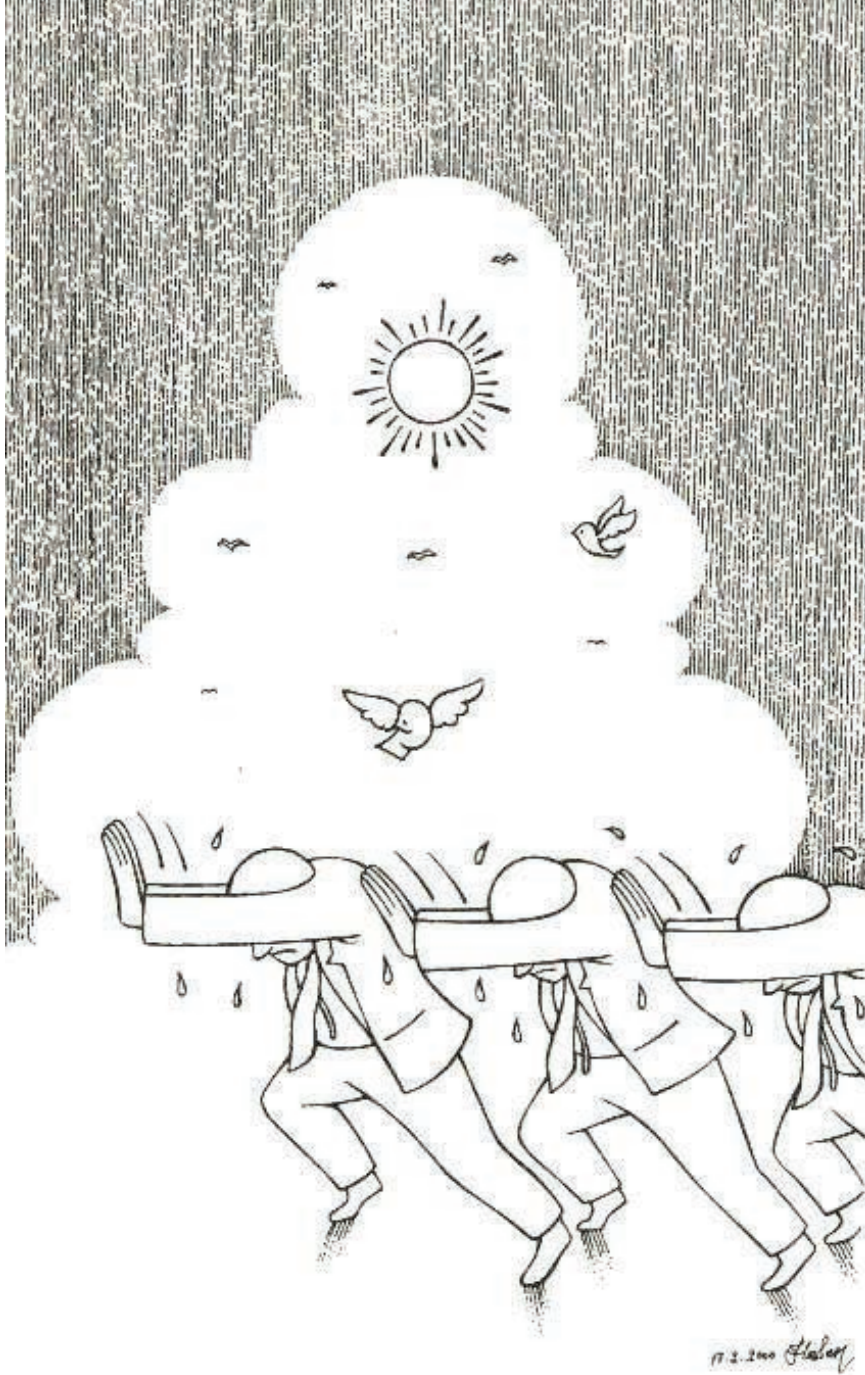
İmanı yalan yelden, koruyacak bir sursun;
Ruhsuz bedenlere ruh,üfürecek şoursun

İlhan KURT

Pazar ÖĞ-DER Temsilcisi

Teknik Lise Okul Müdürü

Karikatür

ÖĞ-DER

ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ

**“MADDİ VE MANEVİ KALKINMAMIZIN
TEMİNATI SALİH NESİLLER İÇİN”**

Önce Ahlak ve Maneviyat

ZAMAN ÖĞ-DER'DE BÜTÜNLEŞME ZAMANI

**TOPRAK AYAĞIMIZIN ALTINDAN KAYMADAN
ŞUURLU NESİLLER YETİŞTİRMEK İÇİN GÜÇ BİRLİĞİ VE İŞ BİRLİĞİ YAPALIM**

HESAP NUMARALARI

ÜYE OLMADAN, KATKIDA BULUNMADAN OLMAZ.

TÜRKİYE FİNANS KATILIM BANKASI BALGAT ŞUBESİ / IBAN: TR 66 0020 6000 8200 2804 0000 01

KUVEYT TÜRK KATILIM BANKASI BALGAT ŞUBESİ / IBAN: TR 91 0020 5000 0005 4841 7000 01

POSTA ÇEKİ HESABI: ÖĞDER ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ: 55 302 04

Ziyabey Cad. 4. Sk.No : 2/1 BALGAT / ANKARA

TEL: 0 (312) 286 18 83 • FAX: 0 (312) 287 61 80

WEB: www.ogder.org • e-posta: info@ogder.org • suurluogretmenler@gmail.com

ÖĞ-DER'den Eğitime Katkı

PEYGAMBER EFENDİMİZİN EĞİTİM METODU

Peygamberimizin eğitim metotlarını ortaya koyması bakımından önemli bir çalışma. Böyle bir eseri bizler için hazırlayan **ÖĞ-DER** bu eseri bütün eğitimcilerimizin hizmetine sunuyor.

**Kendi dalında tek
ve eşsiz bir eser**

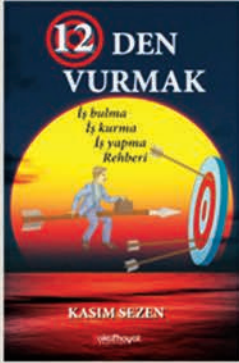
Kitap Temin ve İrtibat

Ziyabey Cad. 1420.Sok. No:2/1 Balgat / ANKARA
Tel: (0 312) 286 18 83 • Faks: (0 312) 287 61 80
www.ogder.org • info@ogder.org

aktifhayat

yayınları

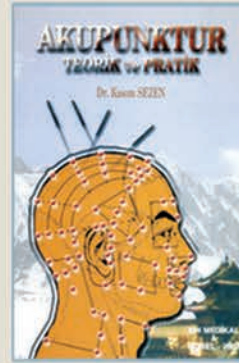
Kasım SEZEN
12 den Vurmak
₺ 22,00

Kasım SEZEN
İkna Sanatı
₺ 16,00

Kasım SEZEN
Yöneticinin Sihirli Lambası
₺ 10,00

Kasım SEZEN
Akupunktur
₺ 25,00

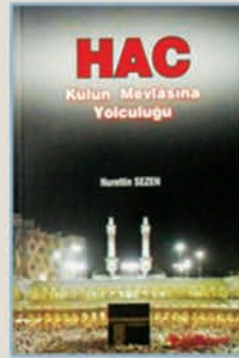
Kasım SEZEN
İçli Bir Yağmur Beklerim
₺ 2,00

Nurettin SEZEN
En Sonbahar
₺ 3,00

Nurettin SEZEN
En Sonbahar
₺ 3,00

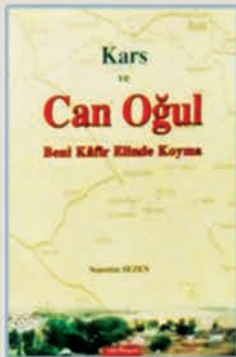
Nurettin SEZEN
Hac
₺ 6,00

Kasım SEZEN
Gönüllerin Şifası
₺ 6,00

Yunus FEHMİ
Gönüllerin Şifası
₺ 7,00

Nurettin SEZEN
Kars ve Can Oğul
₺ 5,00

Gülsüm SEZEN
Gençlere En Güzel Örnek
Hz. Muhammed (S.A.V)
₺ 3,00

Gülsüm SEZEN
İslam Kardeşliğinin Kırk İncisi
₺ 3,00

Mukaddes VURAL
5 Çayı
₺ 20,00

Tel: 0532 343 18 30

E-mail: kasimsezen@gmail.com

<http://aktifhayat.info/AnaSayfa/tabid/1348/Default.aspx>